

1971?

STRATEGISTUDIER

FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

**STØTTEKOMITE ELLER
ANTI-IMPERIALISTISK SOLIDARITETSFRONT ?**

INNLEDNING TIL STRATEGISTUDIENE

I Solkoms politiske program finner vi følgende setning: "Solkom er en anti-imperialistisk enhetsfrontorganisasjon som vil arbeide for aktiv norsk solidaritet med og støtte til FNL, DRV...." Denne setningen forteller om de to sidene ved Solkoms arbeid. At vi driver et aktivt støtte og solidaritetsarbeid for folkene i Vietnam. Og at vi betrakter dette arbeidet som en del av en mer omfattende anti-imperialistisk kamp som de undertrykte i verden fører mot de ledende imperialistiske maktene.

Vi driver vårt anti-imperialistiske solidaritetsarbeid med kampen i Vietnam som utgangspunkt fordi det er der kampen har nådd lengst. Men frontens anti-imperialistiske karakter får flere virkninger. Som parolene "Bekjemp USA-imperialismen" og "NATO ut av Norge". Analyse av Sovjets imperialism i Solkoms grunnsirkel. Artikler om Japan og Vest-Tyskland

i "For Vietnam". Støtte til det palestinske folkets kamp mot sionismen. Og kamp mot EEC-imperialismen.

Det har ikke alltid vært slik. I 1965 da Solkom ble startet, begrenset en seg til å kreve USA ut av Vietnam. Men etter hvert som dette ble mer og mer godtatt, og den politiske forståelsen økte, gikk en et skritt videre og stilte spørsmålet om hvorfor USA er i Vietnam? Dette ble besvart gjennom anti-imperialistiske analyser. Flere og flere skjønnte at skulle den politiske arbeidet ha noen virkelighensikt måtte en bekjempe årsaken til krigen.-imperialismen- og ikke bare kreve en slutt på symptomet-krigen.

Men alle var ikke enige i dette. I 1967 ble det brudd i Solkom, og en gruppe ledet av AUF, KU og NKP dannet Vietnambevegelsen. De ville ikke være med på å utvide parolegrunnlaget, og stolte ikke på at folk ville forstå

og slutte opp om en politisk kamp basert i krigens årsaker. Og der står de, iallefall offisielt, fremdeles i dag.

Kampen om de to linjene i politikk fortsatte i Solkom også etter bruddet. Helt opp til det siste har vi sett utslag av denne kampen. Medlemmer som gir slipp på politikken for å oppnå kortsiktige aksjonsenheter- f.eks. under V-uka sist høst hvor enkelte grupper begrenset salget av FV på grunn av en artikkel om sosialimperialismen. Andre medlemmer mener Solko burde omformes til en ren støttekomité

Disse studiene tar sikte på å gi kjøtt og blod til denne diskusjonen. Vi ønsker å diskutere Solkoms framtid. Vi ønsker å diskutere om Solkom skal oppløses når krigen i Indo-Kina er avsluttet. Eller om fronten bare skal skifte ham i takt med virkeligheten, men stadig beholde sitt nåværende siktemål - kamp mot imperialismen og bygging av en anti-imperialistisk enhetsfront i Norge i en ikke alt for fjern framtid.

INNHold:

- S. 3 En tegneserie
- s. 6 Hva er imperialism?
- s. 7 Drivkreftene bak imperialismen?
- s.10 Hvordan rammer imperialismen?
- s.14 Hvorfor har vi hele tiden brukt USA som eksempel?
- s.15 Sovjets imperialism
- s.16 Japan
- s.16 Vest-Tyskland og EEC
- s.17 Kampen mot imperialismen i Vietnam
- s.20 Det kjempes også i USA
- s.21 USA-imperialismen i Norge
- s.23 Våre egne imperialister
- s.24 Motsætskampen i Norge
- s.25 Solkoms historie
- s.26 Solkom kjemper ikke alene
- s.27 Bygg enhetsfronten mot imperialismen.
- s.27 Forslag til program og paroler for Solkom
- s.28 Alle aktivister til Solkoms landemøte

MONOPOLKAPITALISTEN: Herr President, våre store industrimonopoler trenger til ekspansjon. Vi må ha markeder. Vi må produsere varer som er mer lønnsomme å forbruke. Vi må ha råstoffer.

GENERALEN: For å kontrollere markedene og råstoffene trenger dere her og flåte og dersom "de innfødte" gjør motstand, vil en aldri så liten krig gi stor profitt for tungindustrien.

PRESIDENTEN: Amen. Da vil USA styrke sitt internasjonale herredømme.

"Her har vi allerede et bein fra før, hvorfor ikke plante begge beina her? Vi kan kalle det "å frelse Vietnam fra kommunismen."

Det er bra USA har så mange baser i Stillehavet og Sør-Øst-Asia. Det trygger min industri.

Og dollaren er internasjonalt betalingsmiddel

Herr President, vi krever at De øyeblikkelig får saker og ting vedtatt i Kongressen.

Hm. Hvem skal betale for at vi skal kunne gjøre Vietnam til en koloni? Jo, folket, selvfølgelig. De amerikanske betalerne.

Varene på supermarketene blir for dyre. Store deler av den industrielle produksjon av varer for det amerikanske hjemmemarkedet må nedlegges.

Tunge skattebyrder fører til minsket kjøpekraft for den jevne amerikaner.

Tusenvis av unge gutter drar til Vietnam som kanonføde for imperialistene.

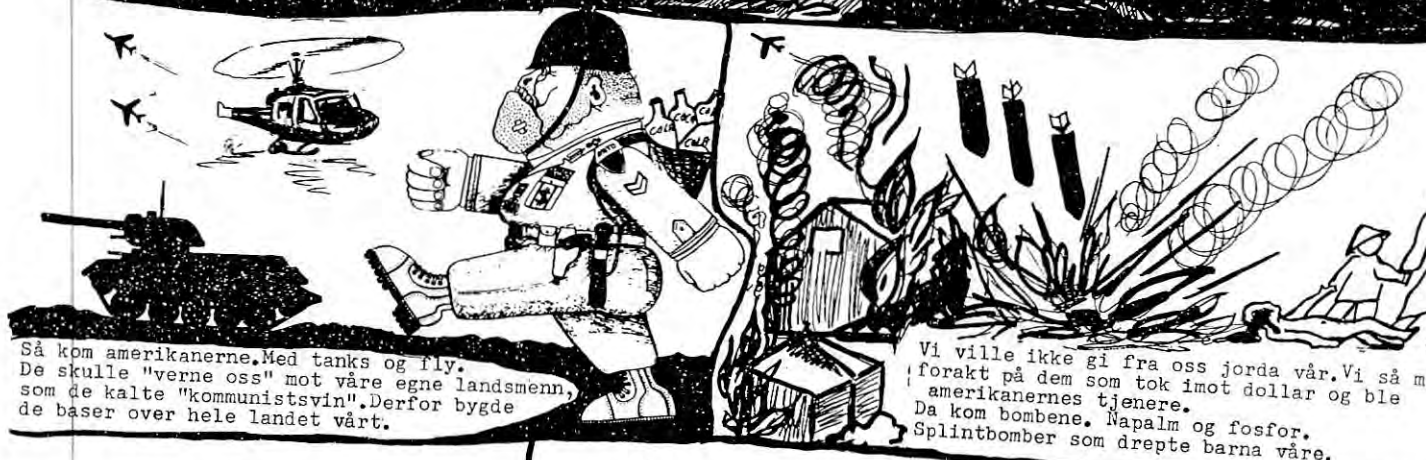
KRISA KOMMER..... Året er 1971. Dollaren devalueres.

1971

1960-åra

Det er dyrt å drive krig. Det er dyrt å prøve å neckjempe et enhetlig folk..... Det er dyrt å prøve å neckjempe en enhetsfront.....

Vietnam var et bondeland. Vi levde i landsbyer og dyrka den jorda vi hadde tilkjempa oss fra franskmennene og de store godseierne. Vi hadde nok ris å spise, vi hadde ris å selge. Markene var frodige, vi hadde vannbøfler og griser, og elvehe var fulle av fisk. Men vi visste at ikke alt var som det skulle i Saigon, regjeringa der representerte ikke folket.

Så kom amerikanerne. Med tanks og fly. De skulle "verne oss" mot våre egne landsmenn, som de kalte "kommunistvin". Derfor bygde de baser over hele landet vårt.

Vi ville ikke gi fra oss jorda vår. Vi så m forakt på dem som tok imot dollar og ble amerikanernes tjenere. Da kom bombene. Napalm og fosfor. Splintbomber som drepte barna våre.

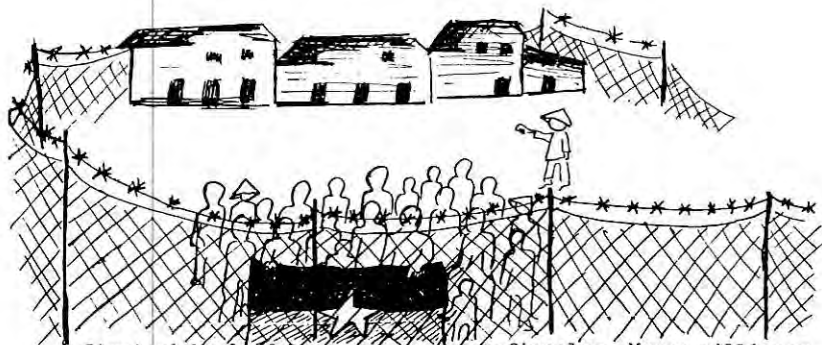

Gift og gass drepte våre vannbøfler og brant opp skogene. Husene våre brant, og mange av oss ble flyktninger.

Vi hadde allerede dannet Den Nasjonale Frigjøringsfronten. Fler og fler av oss alminnelige bønder sluttet oss til for å kjempe under enhetlig ledelse.

Da kom enda flere bomber. Mer gift og terror fra lufta. Hele landsbyer ble jevna med jorda, og folka der ble drept eller satt i fengsler.

Strategiske landsbyer var en ny oppfinnelse. Mange millioner av oss ble tvangsflyttet til disse, hvor vi levde bak pigg-tråd og geværmunninger.
Men overalt bar vi FNLs flagg med oss.....

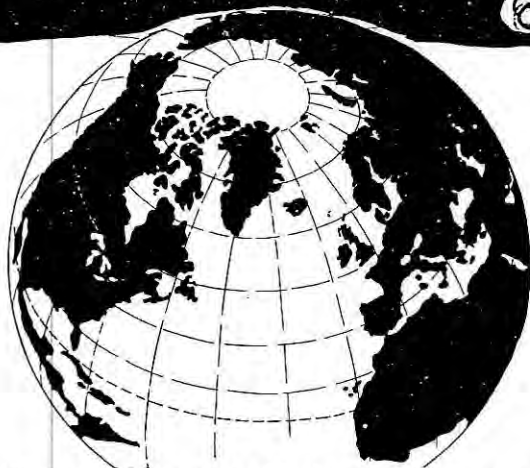
I Saigon sitter en mann
og soler seg på en dollarhaug.
Han heter Theieu og er folkets
verste fiende.

"INGENTING ER MER VERDIFULLT
ENN UAVHENGIGHET OG FRIHET"
HO CHI MINH.

Vi vil ikke la oss kue.
Sammen med våre naboland skapte vi en enhetsfront.
Sammen klarte vi å nedkjempe Saigonhæren og amerikanerne
da de gikk inn i Kambodsja og Laos.

Til våre brødre i Asia, Afrika og Latinamerika.
Til alle dere i Europa og USA som ønsker at folk
skal leve fritt i sitt eget land og bestemme over
seg selv:
Det nytter å kjempe. Fienden er stor, men ikke uslåelig.
Vi har vist at folkekrigens prinsipper vil seire.
La oss bygge en internasjonal enhetsfront - slik at vi kan
smuldre opp fienden bit for bit.

HVA ER IMPERIALISME?

USA TREKKER RÅVARER UT AV DE FATTIGE LAND.

USA INVESTERER I ELLER LÅNER TIL ANDRE LAND OG TREKKER HJEM KJEMPEPROFITTER.

USA FORBRUKER ARBEIDSKRAFT I FATTIGE LAND NÅR DET BLIR FOR DYRT Å LAGE EN VARE HJEMME.

DETTE ER IMPERIALISME.

PROSENTVIS FORDELING AV DIREKTE
INVESTERINGER I UTlandet ETTER OMRÅDE
OG INDUSTRIRENER, 1964

Industrier	Alle områder	Canada	Europa	Latin-Amerika	Afrika	Asia	Oceania
Gruvedrift	8.0%	12.1%	0.4%	12.6%	21.9%	1.1%	6.3%
Olje	32.4	23.4	25.6	35.9	51.0	65.8	28.1
Ferdigvareindustri	38.0	44.8	34.3	24.3	13.8	17.5	34.1
Manufakturproduksjonsindustri	4.6	3.3	0.4	5.8	0.1	1.8	0.1
Handel	8.4	5.8	12.2	10.7	5.7	7.8	5.5
Andre	8.6	10.6	7.1	10.7	7.5	6.0	5.9
Til sammen	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

Kilde: Rapport ut etter data i Survey of Current Business, september 1965, s. 24.

Tabellen over og illustrasjonen under forteller delvis det samme.

Tallene er fra 1964 og er noe forandret i dag.

Investeringene i den tredje verden er økt i forhold til til Canada og Europa.

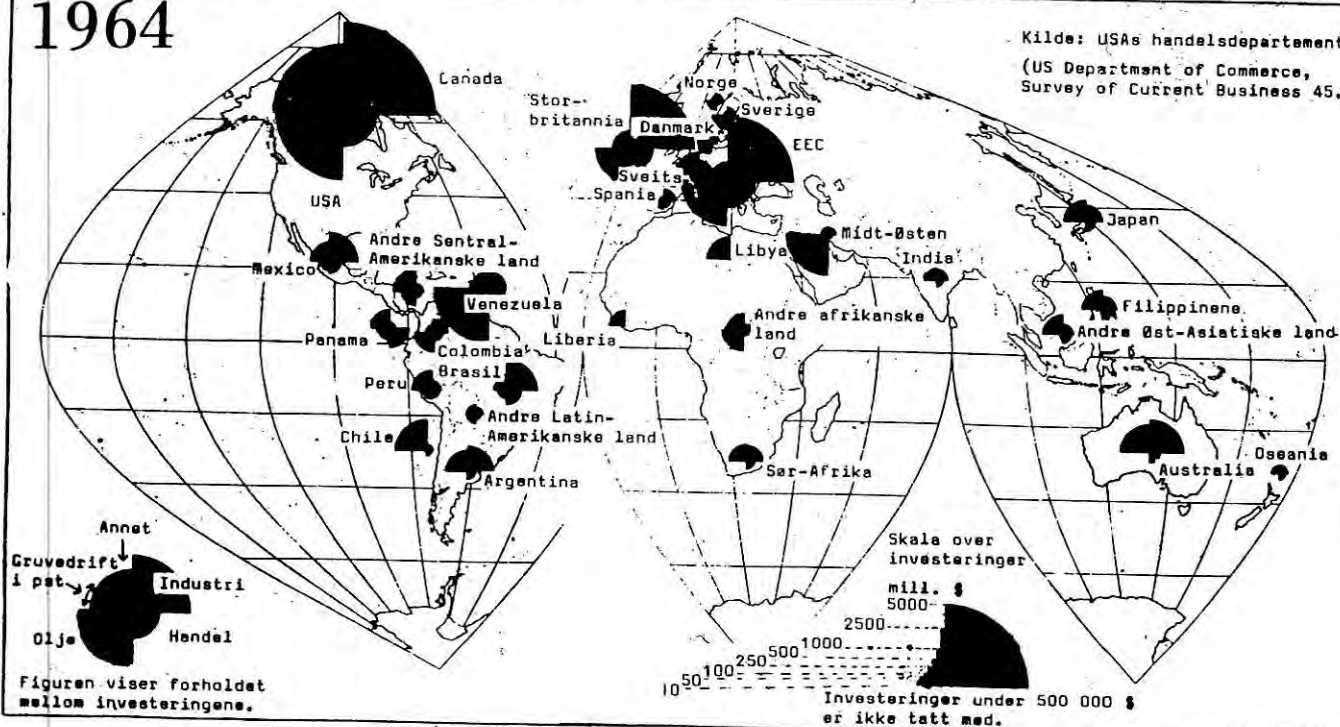
(I milliarder dollar)

	Europa	Canada	Latin-Amerika	Alle andre områder
Strøm av direkte investeringer fra USA	8.1	6.8	3.8	5.2
Inntekter av denne kapitalen som overføres til USA	5.5	5.9	11.3	14.3
Netto	+2.6	+0.9	+ 7.5	+ 9.1

Tabellen står i Magdoff: Imperialismen i vår tid s. 207. Spesielt tallene for Latin-Amerika er interessante. For hver dollar USA investerer trekker de tre ut. Monopolene som står bak investeringene blir rikere og rikere, mens folket i den tredje verden blir fattigere. Kløften bare øker og øker.

USA-konsernernes totale investeringer i utlandet

1964

USA's overgang fra å være relativt selvforsynt til økende avhengighet av utenlandske kilder, er en av de mest slående økonomiske endringer i vår tid. Utbruddet av Den annen verdenskrig markerte det viktigste vendepunkt i denne endringen.

Både sett fra utsiktene for vår langsiktige økonomiske vekst og vårt nasjonale forsvar, er endringen i USA fra å være netto-eksportør av metaller og mineraler til å være netto-importør av uhyre betydning når vi skal legge opp vår økonomiske politikk i utlandet.

Sitatet over er fra "Presidentens komite for økonomisk politikk i utlandet". Det forteller om USAs økende behov for råvarer fra andre land. (Se Magdoff, Imperialismen i vår tid side 49.)

Råvareimport er tvingende nødvendig for USA. Under ser vi en liste over de viktige metallene i

en jetmotor. En liste kunne også lages for en bil. Her kunne vi også se hvor nødvendig for USA det er å importere metaller.

Kilde: David Horowitz, USA og den tredje verden, Pax 1971.

Magdoff s. 52 ff.			
	Kilo brukt i en jetmotor	Import i % av forbruk	Hvor denne varer produseres
Wolfram	40—50	24%	USA (50%) Sør-Korea (19%) Canada (12%) Australia (8%) Bolivia (8%) Portugal (7%)
Kolumbiten	5—6	100%	Brasil (54%) Canada (21%) Moçambique (18%)
Nikkel	650—800	75%	Canada (71%) Ny Kaledonia (20%)

	1200—1350	100%	Sør-Afrika (31%) Tyrkia (19%) Sør-Rhodesia (19%) Filippinene (18%) Iran (5%)
Krom			
Molybden	40—45	0%	USA (79%) Canada (10%) Chile (9%)
Kobolt	14—19	100%	Kongo (Kinshasa) (60%) Marokko (13%) Canada (12%) Zambia (11%)

DRIVKREFTENE BAK IMPERIALISMEN

MNS er blitt gjort til gjenstand for mer og mer oppmerksomhet i den økonomiske og politiske debatt, og det er god grunn til oppmerksomhet: selskapenes årlige ekspansjon er dobbelt så rask som landenes økonomiske utvikling. Hvis tendensen holder seg, er det beregnet at ca. 60 MNS i 1984 vil svare for en fjerdedel av den vestlige verdens produksjon, med en omsetning på 1000 milliarder dollar (like meget som USA's brutto nasjonalprodukt i dag). Ved år 2000 vil 400 kjempeforetagender ele to tredjedeler av verdens totale produksjonsressurser.

Sitatet over er hentet fra Hvem Hva Hvor 1971 s. 290. MNS står for Multinasjonale Selskaper, det vi kaller monopolkapital. Tallene er bare prognoser, men kan bli en realitet. Mellom selskapene er det knyttet intime bånd. De samme personene vil sitte i ledelsen for flere selskaper. Et ørlite skikt vil bli sittende med en utrolig makt uten å kunne stilles til ansvar ad demokratisk vei. Vi må bekjempe monopoliseringen. Vi må kjempe for nasjonalt sjølstyre og våre demokratiske rettigheter. Vi må sørge for at prognosene ikke blir virkeliggjorte.

DE 25 STØRSTE FORETAK I VERDEN

ETTER OMSETNING I 1969		Land	Industrigren.	Omsetning (1000 \$)
1	General Motors	USA	Biler	24,295,141
2	Standard Oil (N.J.)	USA	Olje, Kjemisk	14,929,849
3	Ford Motor	USA	Biler	14,755,600
4	Royal Dutch/Shell Group	Nederland/Storbritannia	Oljeprod. Kjemisk	9,738,410
5	General Electric	USA	Elektroteknikk	8,447,965
6	International Business Machines	USA	Elektronikk	7,197,295
7	Chrysler	USA	Biler	7,052,185
8	Mobil Oil	USA	Olje	6,621,393
9	Unilever	Storbritannia/Nederland	Næringsmidler, vaskemidler	6,030,000
10	Texaco	USA	Olje	5,867,860
11	International Tel. & Tel.	USA	Elektroteknikk	5,474,743
12	Gulf Oil	USA	Olje, atomenergi	4,953,281
13	Western Electric	USA	Elektroteknikk	4,883,221
14	U. S. Steel	USA	Metallindustri	4,754,142
15	Standard Oil of California	USA	Olje	3,825,035
16	Ling-Temco-Vought	USA	Kjemisk	3,750,264
17	Du Pont (E. I.) de Nemours	USA	Kjemisk, kunststoffer	3,655,300
18	Philips' Gloeilampenfabrieken	Nederland	Elektroteknikk	3,597,551
19	Shell Oil	USA	Olje	3,537,102
20	Volkswagenwerk	Tyskland	Biler	3,536,548
21	Westinghouse Electric	USA	Elektroteknikk	3,509,153
22	Standard Oil (Ind.)	USA	Olje	3,469,132
23	British Petroleum	Storbritannia	Olje	3,424,080
24	General Telephone & Electronics	USA	Elektronikk	3,261,998
25	ICI (Imperial Chemical Industries)	Storbritannia	Kjemisk	3,252,240

Kilde: *Fortune*, mai 1970, august 1970.

Til sammenligning med tallene over kan vi nevne at det norske statsbudsjettet i 1971 var på 3,4 milliarder dollar. Tallene over er fra 1969. Det året var ikke det norske statsbudsjett så stort at det ville kommet med på lista i det hele tatt. Vi kan knapt tenke oss hvilken makt en slik rikdom gir de få lederne i disse kjempeselskapene.

Imperie-kaksane

Ein undersøkingsskomisjon i Representanthuset fann ut at 1 400 pensjonerte offiserar hadde fått arbeid i dei hundre store industriselskapa som delte mellom seg tre firedelar av 21 458 millionar dollar i militært utstyr, tinga av Pentagon i 1957. General Dynamics hadde da 187 pensjonerte offiserar blant sine tilsette, av dei 27 generalar og admiralar, til dømes tidlegare forsvarsminister Frank Pace. Dette fir-

maet fekk den største kontrakten. I 1967 fekk General Dynamics ordrar frå Pentagon på i alt 1 800 millionar dollar og kom som nummer to saman med Lockheed, etter McDonnell Douglas Corporation (2 100 millionar dollar). Etter dei kom General Electric (1 300 millionar), United Aircraft (1 100 millionar) og Boeing (900 millionar).

Dei fi verksemdene som fekk dei største kontraktane i 1967 hadde ordrar for til saman 11 500 millionar dollar, eller or-

Sitatet over er fra Claude Julien: Det amerikanske imperiet, Samlaget 1970. Det er klar sammenheng mellom militærapparatet og monopolkapitalen som gjensidig støtter opp om hverandre.

Mark Worrell

Vi måtte brøle: «Drep, drep, drep!»

Spørsmål: Hva heter De?

Svar: Mark Worrell.

Spørsmål: Hvor er De fra?

Svar: Jeg vokste opp i California og gikk et par år på et universitet i Oregon, fra 1964 til 1967. Så slapp jeg opp for penger og lot meg verve. Alle der sa: «La oss slå Vietcong i Vietnam før vi behøver å slåss med dem her i California. Du skulle se hvilken flåte Vietcong har.» Så gikk jeg inn i marinekorpset i mai 1967, da jeg var 19½ år.

Spørsmål: Hvor ble De utdannet?

Svar: Rekrutteleir i San Diego i åtte uker. Så to ukers spesiell infanteriutdannelse i Camp Pendleton, også i California. Vi måtte skrike høyt: «Drep, drep, drep!» Ustanselig. Vi fikk en del ideologisk utdannelse også. De sa til oss at hæren var noe skitt, at de eneste som var noe verd, var

marinesoldatene. De gikk virkelig inn for å utvikle en følelse av at vi var elitedrepere. Og under hele utdannelser understreket de at vietnameserne var som dyr. De var ikke mennesker, sa de til oss. Vi kunne gjøre hva vi ville med dem når vi kom dit. De sa til oss at vi kunne drepe en mann og kutte ham opp. Han var ikke noe menneske. Jeg var i en øvelsesbataljon like før jeg ble sendt til Vietnam. Der drev de det virkelig intensivt. De gjorde alt for å forherlige utryddelsen og tortureringen av de lavtstående vietnameserne. Sersjantene kalte dem alltid gule jævlere eller flatpanner. De kalte dem aldri vietnamesere. En rekrut kalte dem en gang vietnamesere, og så sa sersjanten til han at han var en «fordømmade jævelesker».

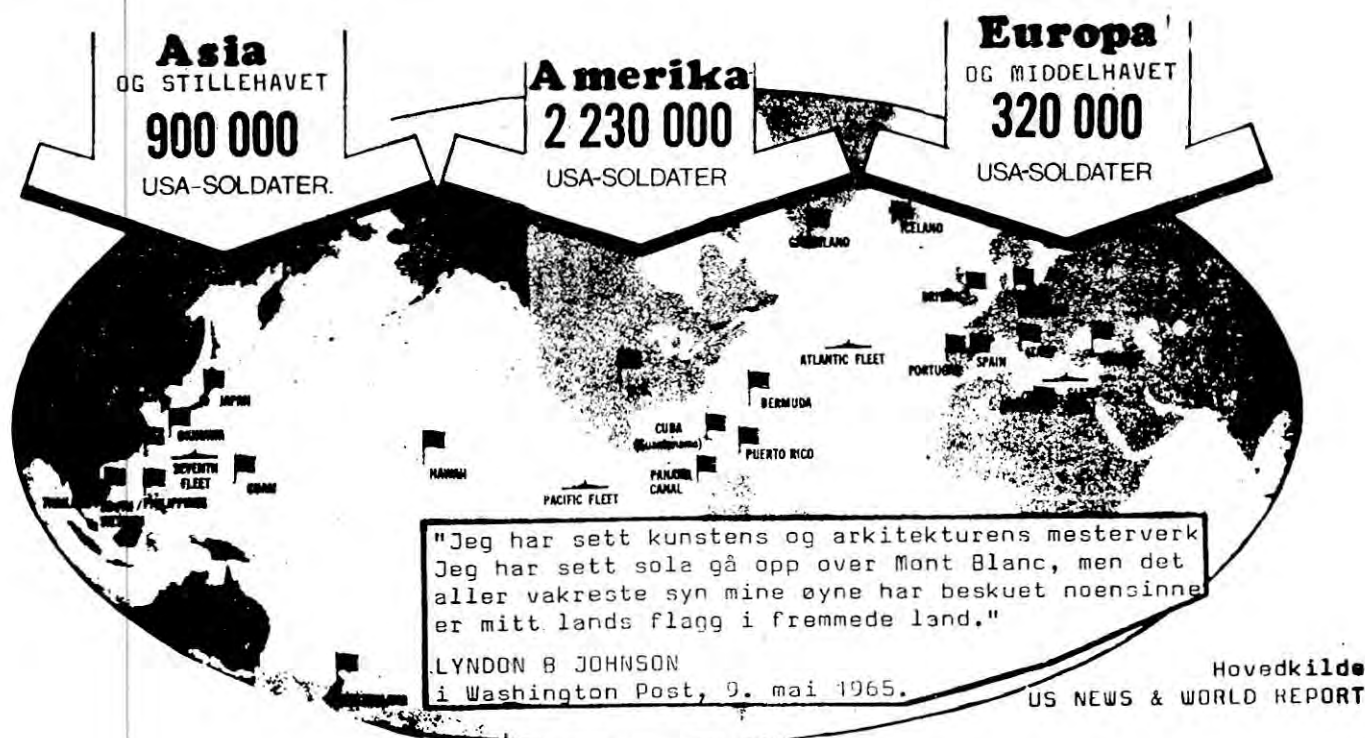
Sitat fra Mark Lané: Ikke bare Song My, Fakkell 1970 side 30. Slik læres de amerikanske soldater opp til å kjempe for kapitalen.

	Security Assistance	Development & Humanitarian Assistance
LATIN AMERICA:		
ARGENTINA	\$ 15,897,000	—
BOLIVIA	781,000	\$ 13,285,000
BRAZIL	21,066,000	70,325,000
CHILE	5,856,000	1,310,000
COLOMBIA	9,184,000	78,010,000
COSTA RICA	198,000	1,205,000
DOMINICAN REP.	909,000	16,800,000
ECUADOR	780,000	17,718,000
EL SALVADOR	430,000	12,622,000
GUATEMALA	5,713,000	18,872,000
GUYANA	99,000	4,690,000
HAITI	3,000,000	—
HONDURAS	638,000	12,375,000
INTER-AMERICAN ORGANIZATIONS	—	17,675,000
JAMAICA	96,000	11,000,000
MEXICO	107,000	—
NICARAGUA	659,000	12,490,000
PANAMA	376,000	28,588,000
PARAGUAY	387,000	8,427,000
PERU	792,000	14,100,000
URUGUAY	2,625,000	13,406,000
VENEZUELA	15,934,000	350,000
REGIONAL PROGRAMS	191,000	51,826,000
Total:	\$ 85,718,000	\$405,074,000
AFRICA:		
CONGO (KINSHASA)	3,493,000	5,543,000
ETHIOPIA	12,790,000	16,899,000
GHANA	106,000	17,310,000
KENYA	—	2,174,000
LIBERIA	703,000	8,331,000
MOROCCO	—	13,350,000
NIGERIA	4,100,000	24,430,000
TANZANIA	—	5,819,000
TUNISIA	125,000	12,358,000
UGANDA	—	4,780,000
REGIONAL PROGRAMS	20,642,000	47,471,000

	Security Assistance	Development & Humanitarian Assistance
SELF-HELP PROJECTS		
	—	1,450,000
Total:	\$ 41,959,000	\$159,915,000
EUROPE:		
PORTUGAL	1,000,000	—
SPAIN	13,000,000	—
REGIONAL MILITARY COSTS	82,000	—
Total:	\$ 14,082,000	—
NEAR EAST & SOUTH ASIA:		
EAST PAKISTAN REFUGEE RELIEF	—	250,000,000
AFGHANISTAN	—	7,018,000
GREECE	79,875,000	—
INDIA	5,000,000	230,050,000
IRAN	942,000	—
JORDAN	30,000,000	750,000
NEPAL	—	2,695,000
PAKISTAN	5,250,000	118,330,000
TURKEY	99,770,000	43,948,000
CENTO	—	585,000
REGIONAL PROGRAMS	396,413,000	3,959,000
Total:	\$617,250,000	\$657,335,000
EAST ASIA & PACIFIC:		
CAMBODIA	310,000,000	—
NATIONALIST CHINA	64,500,000	—
INDONESIA	24,990,000	107,325,000
KOREA	254,400,000	24,100,000
LAOS	50,550,000	—
MALAYSIA	7,634,000	—
PHILIPPINES	800,000	29,100,000
SINGAPORE	7,500,000	—
THAILAND	40,000,000	—
REGIONAL PROGRAMS	18,476,000	13,300,000
Total:	\$778,850,000	\$173,825,000
VIETNAM:	565,000,000	—
TOTAL:	\$2,102,859,000	\$1,396,149,000

Tabellen over var et forslag fra Nixon til Senatet om bevilgninger til andre land for 1972. Det vil si forslag til "u-hjelps" budsjett for 1972. Dette ble ikke vedtatt. Men vi ser intensjonene. I mange år tilbake har liknende "hjelpebudsjetter" blitt vedtatt. Og det er ingen grunn til å tro at

de ikke skal bli vedtatt for framtida. Monopolkapitalen vil tvinge gjennom støtte til korrupte regimer omkring i verden. Den vil ikke kunne eksistere uten tilførsler av råvarer og profitter fra disse land.

HVORDAN RAMMER IMPERIALISMEN?

Siden folk i vest er alt annet enn klar over den viktigste kilden til konflikter etter den annen verdenskrig, kan det være nyttig å regne opp de nasjoner (listen er ikke komplett) hvis territorium er krenket og hvis blod er spilt på grunn av vestlig vold og terror: Hellas, Indonesia, Madagaskar, Malaya, Kina, Korea, Iran, Guatemala, Kypros, Libanon, Kenya, Algerie, Egypt, Kongo, Aden, Bahrein, Angola, Mozambique, Gabon, Panama, Kuba og Den dominikanske republikk, bare for å nevne land der aggresjonen har vært åpen.

David Horowitz: USA og den tredje verden. Pax 1965, side 13

Selv om disse viktige beslutninger om direkte amerikansk innblanding i Vietnam ble tatt i august, går det frem av Pentagonrapporten at Eisenhower-regjeringen allerede hadde sendt en gruppe amerikanere som skulle ta til med hemmelige operasjoner mot Vietminh i juni, mens Genève-konferansen fremdeles satt sammen.

Gruppen ble ledet av oberst Lansdale, CIA-agenten som hadde fått ry for å være USA's ledende ekspert i krigføring mot geriljastyrker i Filippinene, hvor han hadde hjulpet president Ramon Magsaysay med å slå ned de kommunist-ledede Hukbalahap-oprørere.

Oberst Lansdales bedrifter i Vietnam i 1950-årene var så omfattende at han ble kjent overalt som modellen for hovedpersonene i to romaner om asiatiske intriger — «Den stillferdige amerikaneren» av Graham Greene og «Den stygge amerikaner» av William J. Lederer og Eugene Burdick.

USA legger enorm vekt på infiltrasjons- og undergravingsvirksomhet. Sitatet er fra David Horowitz: USA og den tredje verden, side 9

"Militära mål är varje person, föremål, idé, väsen eller område som väljs ut för att förstöras, oskadliggöras, eller göras obrukbart med vapen som kom-

minska arbetskraftens produktivitet, att orsaka strejker, sabotage, upplopp, fruktan, panik, hunger och passivt motstånd mot regeringen och att ska-

	Sydvietnam	Laos	Kambodja	Totalt
Döda	335 000	100 000	10 000-tals	450 000
Sårade	740 000	250 000	10 000-tals	1 000 000
Flyktingar	5 695 300	1 000 000	1 600 000	8 295 300
Totalt	6 770 300	1 350 000	1 600 000	9 755 300
				Civila offer
Döda sårade och flyktingar under Johnson (1964–1968)				per månad under Johnson
5 655 300				95 000
				Civila offer
Döda, sårade och flyktingar under Nixon (1969–augusti 1971)				per månad under Nixon
4 100 000				130 000

USA har aldri bekymret seg om å overholde avtalen. Nå det passer bryter de den. Men det foregår sjelden åpent. Som sitatet fra den norske oversettelsen av Pentagonrapporten side 33 viser, begynte USA allerede infiltrere i Sør-Vietnam mens Genève-konferansen som de selv deltok i pågikk

Bak den kalde krigens konflikt i verden i dag ligger de faktum at USA, med seks prosent av verdens folketall, eie hele 60 prosent av verdens ressurser og naturligvis utnytte dem til egen fordel. For å bevare kontrollen over disse ressursene opprettholder USA et nett av 1000 militærbaser og anlegg verden rundt. Den amerikanske marine patruljere Middelhavet, Atlanterhavet, Det indiske hav og Stillehavet. Central Intelligence Agency (den hemmelige etterretningstjenesten) har 200.000 agenter og et budsjett som er 15 ganger større enn budsjettet for hele den normale utenrikstjenesten til USA.

Vi kunne skrevet side opp og side ned om USA-imperialismens brutale framferd mot verdens folk, men vi begrense oss. Det er imidlertid vært å nevne seg at grusomhetene blir stadig mer utspekulerte, stadig i teknikken mer effektivt brukt.

USA har fälkt 135 kilo bomber för varje man, kvinna och barn i Indokina. USA har fälkt 9 ton bomber på varje kvadratkilometer av Indokinas jord.

Verdens største forsøks- område for terrorvåpen

Fra vår London-korrespondent
JAN TYSTAD

Det britiske vitenskapstids-
skriftet New Scientist har brutt
sin forbindelse med det ameri-
kanske selskapet Honeywell
Ltd. som blant annet produserer
datamaskiner og de næst mæ-

derne terrorvåpen. Bladet ar-
rangerte tidligere sammen med
selskapet en årlig konkurranse
om nye metoder til å anvende
datamaskiner, men fant at ideer
som kom fram, kunne bli mis-
brukt til krigsformål.

New Scientist tar i siste
nummer for seg noen av de vå-
pen som brukes i Vietnam.

Sørøst-Asia er i dag det stør-
ste forsøksområde i verden for
moderne terrorvåpen. De våpen
amerikanerne har tatt i bruk
rammer i stor grad sivilbefolk-
ningen. Millioner er forsøksper-
soner, skriver New Scientist.
IRA's terror i Nord-Irland er
bagatellmessig i forhold til ame-
rikanernes terror i Vietnam.

10 MILLIONER BOMBEKRA- TERE

Inntil 1970 var det brukt tre
millioner kilo CS-gass i Viet-
nam. Nå er det trolig 10 millio-
ner bombekraterer bare i Sør-
Vietnam. Disse kraterne hindrer
bøndene i å plante iris. De fylles
med vann og er utklekkingsste-
der for moskitoer som sprer syk-

dommer. Siden 1968 har ameri-
kanerne brukt 75 millioner liter
sprøytemidler som ødelegger lau-
vet på trærne, og de har ryddet
store områder i jungelen ved
hjelp av superbomber.

Det er imidlertid først og
fremst når det gjelder antiper-
sonvåpen at vitenskapen og sto-
re firmaer har utviklet de mest
djevlelske innretningene. Napal-
men er blitt tilsatt stoffer som
gjør at den kleber seg til huden,
og den er tilsatt fosfor som an-
griper nyrene og nervesystemet.
Splintbommene er blitt stadig mer
utspekulerte. Nå inneholder de
plastbiter som trenger inn i
ofrene og som ikke kan ses på
røntgenbilder.

BOMBER SER UT SOM LAUV

Gravel Mines er en av Honey-
wells oppfinnelser. Det er en li-
ten bombe som spres fra en
større. Den lille bomben ser ut
som et lommeterkle eller en
bandasje. Noen bomber er brune
og ser ut som vissent lauv eller
de grønne og går i ett med bak-

ken. Bombene eksploderer når
de berøres.

En annen bombe, Spider Mine
som spres fra fragmentbombene,
er ikke større enn en ping pong-
ball. Når den treffer bakken,
sprer det seg et nett av nylon-
tråder i alle retninger. Når noen
trækker på trådene, eksploderer
bomben.

Honeywell står også bak «The
People Sniffer». Det er denne
innretningen som gjør amerika-
nernes automatiserte krigføring
mulig. Fra små antenner som
plasseres i jungelen, gis melding
til en datamaskin når et menne-
ske nærmer seg. Datamaskinen
dirigerer flyene til stedet, og
bombene slippes. Ingen kan vite
om vedkommende menneske var
venn eller fiende. Nå for tida er
det mest fragmentbomber som
brukes. Associated Press kunne
nylig melde at selv de store B
52-flyene er lastet med opp til 25
tonn fragmentbomber.

I USA og Storbritannia er det
dannet grupper som skal forsø-
ke å påvirke dem som arbeider i
våpenfabrikkene til å la være å
lage flere terrorvåpen.

Urbaniseringen er naturligvis de «pussige tingene» vi gjør mot befolkningen i Vietnam. Det er den prosess som beskrives på følgende måte av Don Luce, som etter ni års virksomhet trakk seg tilbake fra sin stilling som leder for IVS i slutten av 1969 i protest mot De forente staters politikk:

De mindre «heldige» stilte landsbyboerne (enn dem i de «pasifiserte» landsbyene) er blitt ført bort fra sine gamle hjemsteder og plassert i flyktningeleirer som ligger tett i tett rundt byene. Disse triste leirene består nesten utelukkende av kvinner og barn som bittært beklager å ha blitt revet bort fra sin jord og sin livsform, langt borte fra slektens gravsteder og til og med fra sine ektemenn — som oftest tilhører Vietcong. Deres gamle landsby inngår

vanligvis i en av de frie angreps-soner. Hvor som helst disse sonene kan fly slippe bomber, og enhver som ligger på stedet der, blir betraktet som Vietcong og skutt. I forholder seg ubehageligvis slik at mange av flyktningene dør hjem for å høste sin ris eller går inn i disse områdene for å samle ved eller takhalm. I Tuy Hoa ble et av IV-medlemmene bedt om å gi blod ved provins-hospitalet hvor han arbeidet på deltid. Han spurte en gammel mann som satt og ventet i hospitalet hva som hadde skjedd. Den gamle svarte bittært: «Min sønn og fire andre dro for å samle ved. Da de var på hjemveien, kom et amerikansk helikopter rett over dem. De ble reddet og løp. For av dem ble skutt og én drept.»

Om urbaniseringa i Vietnam fra Noam Chomsky: De nye mandariner, Pax 1970

Allende has not exactly cultivated a charitable mood in the U.S. Last month he announced that the Kennecott and Anaconda copper companies had earned "excess profits" totaling \$774 million over the past 15 years; since their expropriated mines have a book value of almost \$600 million, that meant not only that the companies would receive no compensation, but that they actually owed the government a hefty sum.

Det er ingen grunn til å tvile på Allendes tall. Som vi har sett tidligere har de amerikanske selskaper enorme fortjenester utenlands og spesielt i u-land. For hver dollar de eksporterer trekker de hjem tre. Dette utarmer de andre landa. Det er ikke rart de trenger et sterkt militærapparat til å holde folk nede

«Mange av Philco-Fords sørøst-asia kontrakter kan bare vare så lenge som krigen i Vietnam varer. Selskapet trekker imidlertid opp planer for det tidspunkt da fred kommer til denne besværlige, men potensielt rike, regionen. Undersøkelsen har at fram til 1971 skulle et potensielt marked for Philco-Fords tjenester — bare i militære prosjekter — gi 1,7 milliarder dollar i profitt».

Sitat Time 15/11-71

Hentet fra Kontrast nr.

Frå 1953 til 1963 steig talet på asiatiske studentar i USA frå 7 585 til 23 768; for Latin-Amerika var tala 7 615 og 11 021. Denne tendensen har berre blitt styrkt dei siste åra.

Studenter fra U-land kommer til USA for å bli foret med "The American Way of Life" og målet er at de skal alliere seg med imperialistene når de reiser hjem igjen.

Linjene over er hentet fra Claude Julien: Det amerikanske imperiet, side 148
Linjene til høyre fra samme bok side

Linjene til høyre fra samme bok side 150

I 1965 til dømes brukte USIS (U.S. Information Service) fleire millionar dollar på å spreia 14 453 000 bøker. Ein s marknad fall dei amerikanske forleggjarane for, naturlig nok. Dei godtok å gje ut bøker skrivne av folk som USIS betalte. USIS las også korrekturen på bøkene, sjølv sagt ut at det fekk namnet sitt nemnt. Andre forleggjarar har li vinn på å gje ut verk som dei vonar USIS vil tinga fle tusen eksemplar av til propagandaføremål.

»Green Berets«

i

norsk skolebok

I disse dager distribueres ei ny lærebok med klart fascistisk og imperialistisk-vennlig innhold. Boka som inneholder engelske og amerikanske tekster til bruk i gymnasets første år og tilsvarende trinn, heter CROSS CURRENTS I og er redigert av Lars Aslaksrud. Under dekke av begreper som »nøytral«, »objektiv« og »upartisk« ble boka godkjent av Kirke- og undervisningsdepartementet i juli 1970.

Vårt eksempel er hentet fra side 181. Vi treffer en langhåret college-student som forteller om en bussreise der han ble sittende ved siden av en soldat. »... denne soldaten så ut som stjernen fra en Hollywood-film. Han hadde store renskårede trekk og så godt ut i uniformen. Da la jeg merke til medaljen og den grønne bereten. ... Han var en av hærens elitetropper, The Green Berets.»

Etter hvert begynner disse to å snakke med hverandre, og vi får inntrykk av at militær-

tjeneste i Vietnam er noe av en hestekur for amerikansk ungdom – spesielt de med fett hår, lærjakke og mistillit til forsvaret. Vi tror det stigende antall deserteringer, ordrenekting og mord på amerikanske offiserer er bevis på det motsatte.

Samtalen fører til at studenten innser nødvendigheten av å bekjempe FNL. Blant annet følge de utsagn fra soldaten virker overtalende: »Forstår de (det amerikanske folket) ikke hva Viet-Cong ville gjøre dersom de fikk makta. Jeg har sett landsbyer etter at de har vært der. Hvorfor forstår ikke folk hva som egentlig foregår?» Folk forstår nok. Anti-krigsdemonstrasjonene i USA forteller det.

En slik artikkel bør ikke forbigås i taushet rundt om på skolene. Ta artikkelen opp til diskusjon i klassen og bruk den til å styrke et organisert solidaritetsarbeid for folkene i Indo-Kina!

Svært mange av de filmene som blir vist i Norge er amerikanske. Mange av disse igjen er rene propaganda-filmer. Tydeligst har propagandaen kommet fram i filmen om Green Berets som er fylt av løgner. Løgnene er vanligvis bedre tilslørte. Det vanlige er at motsetninger i verden blir helt satt til side og alt amerikanerne gjør skjer i idyll. Filmindustrien er etterhvert monopolisert og noen få store selskaper som er nøye sammenkopla med resten av monopolkapitalen. Filmene gjenspeiler verdiene som kapitalen ønsker at vi skal ha.

"GREEN BERETS"

43 unge demonstranter arrestert av politiet

DOLLAR \$\$

I disse dager kjører Coca-Cola en reklame på norske kinoer med bilde av folk fra alle mulige nasjonaliteter.

De står oppreist og synger en ny pop-melodi med bl. a. følgende setninger:

I'd like to build the world a home and furnish it with love.

I'd like to teach the world to stay in perfect harmony.

og i refranget:

Its the real thing, Coke is,

with a bottle of C oke.

Rendyrket illusjonsproduksjon. Gi verdens folk ideen om at salg av Cola med tilhørende profitt er saliggjørende og kan skape fred.

Dette er forsøk på imperialistisk indoktrinering. Sammen med all den andre reklamen som spys ut er dette et forsøk på å skape mennesker som konsumerer det monopolkapitalen vil og som ikke vil gjøre opprør.

Men de vil aldri lykkes.

Detta är ett exempel på hur imperialistisk propaganda förs genom serier för barn. Dessa rutor är tagna ur "TV-serier" nr 13/1963. Serien heter "Djungelpatrullen" och handlar om USA-soldater i Sydvietnam 1962. Kommentarer till dessa rutor är naturligtvis överflödiga, men sägas bör att det är USA ensamt som använder NAPALMBOMBER i kriget.

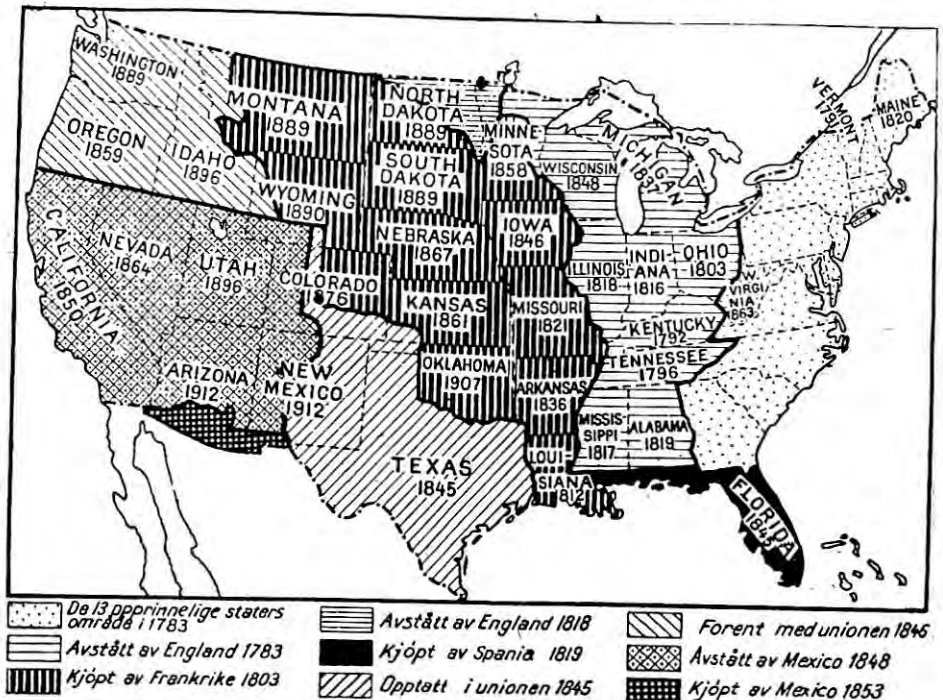
HVORFOR HAR VI HELE TIDEN BRUKT USA SOM EKSEMPEL

Etableringen av staten USA med dens nåværende grenser på det Nord-Amerikanske fastlandet foregikk på andre folks bekostning.

I sin verdenshistorie s. 289 sier Winston S. Churchill: "Bebyggelsen av Vesten kunne bare gjennomføres hvis indianerne ble fjernet."

På østkysten ble indianerne ned-så tidlig som i 1817 i den såkalte Seminolkriegen der denne stammen ble så godt som massakrert. I resten av USA var det harde kamper helt opp i 1880-årene. Allerede lenge før dette var indianernes viktigste livsgrunnlag ødelagt ved utryddelsen av de enorme beffelflokkene. Restene av indianere ble drevet sammen i økonomisk ubetydelige områder eller reservater. Deres antall var redusert til noen få hundretusen fra det opprinnelige to-tre millioner.

Samtidig med at indianerne ble utryddet tok USA landområder fra andre kolonimakter og nye frigjorte stater som Mexico.

Etter den amerikanske borgerkrigen vokste den amerikanske industrien seg stor og sterk. Den produserte og produserte til --

Albert J. Beveridge, en republikansk senator som en av de mange i 1898 sa:

"Amerikanske fabrikker fremstiller mer enn det amerikanske folket kan forbruke, den amerikanske jorden frembringer mer enn det kan konsumere. Skjebnen har bestemt vår politikk, verdenshandelen må og skal bli vår." (Sitat fra Huberman, Månniskans rikedomar s. 218)

Noen tiår senere kunne Generalmajor i det amerikanske marinekorpsset Smedley D. Butler si i sine memoarer:

---"således hjalp jeg til med å sikre Mexico for amerikanske oljeinteresser år 1914. Jeg hjalp til med å gjøre Haiti og Cuba til anstendige steder der gutta fra National City Bank kunne samle inn avgiftene --- Jeg deltok

i opprenskningene i Nicaragua for det internasjonale bankierhuset Brown Brothers 1909 - 1912. Jeg brakte lys til den Dominikanske Republik for amerikanske sukkerinteresser i 1916 osv osv"

Selv om USA brukte sine hærstyrker til å sikre seg markeder og råstoffer sørget det likevel for at landene hadde et skinn av selvstendighet. USA etablerte marionetteregimer de kunne stole på istedet for direkte kolonialisme. USA påsto tilogmed at de var anti-imperialister.

Mens de andre imperialistiske kolonimaktene utmattet hverandre med innbyrdes kriger, vokste USA seg sterkere og sterkere. Etter den annen verdenskrig

sto USA fram som verdens suverent største imperialistiske stat. Drømmen om å kontrollere verdenshandelen og råvarene var langt på vei gått i oppfyllelse.

SOVJETS IMPERIALISME

21. august 1968 ble et bevis på at Sovjet kunne ta i bruk de samme metodene som mere tradisjonelle imperialistiske makter ville ha brukt for å holde et land innafor sin "interessesfære". Sovjets invasjon av Tsjekkoslovakia fikk Solkom til å ta Sovjets utenrikspolitikk opp til vurdering. Solkom karakteriserte den som sosialisme i ord og imperialism i handling - sosialimperialisme.

I FNL i Norge 7/72 hevdet en aktivist at Solkom skulle konsentrere seg om å bekjempe USA-imperialismen i Indo-Kina og ikke ta opp andre spørsmål. K.U. og AUF kritiserte Solkom sterkt fordi vi støtta en demonstrasjon mot Kosygin. Vi vet at Sovjet yter en tildels stor materiell støtte til frigjøringskampen i Indo-Kina. De spiller en vesentlig rolle i Indo-Kina, i Midt-Østen, i Europa og i Norge. Vi mener at denne politikken er sosialimperialistisk. En analyse og en diskusjon av sovjets politikk er nødvendig for å løse motsetninger i Solkom og stykke enheten.

SOVJETS UTBYTTINGSHJELP.

I sovjets forhold til u-landa har det i en undersøkelse av Anders Kjelberg kommet fram data som underbygger påstanden om at Sovjet fører en imperialistisk utenrikspolitikk. U-landas andel av den sovjetiske handelen har økt sterkt fra 1955 til i dag. I 1955 var den på 4%, i 1970 var den på hele 18%. Ser vi på hvilke varer som inngår i denne handelen, skiller den seg lite fra handelen mellom u-land og de vestlige land. U-landas eksport til Sovjet består for det meste av råvarer. Sovjet selger først og fremst maskiner og produksjonsutstyr.

Karakteren av den sovjetiske handelen endret seg i slutten av 60 åra. Tidligere ble den brukt som utenrikspolitisk virkemiddel overfor land som hadde behov for å fri seg fra vestmakten.

I handelen med u-landa hadde Sovjet i 1970 et overskudd på 900 mill. dollar. U-landa kommer i stadig større gjeld til Sovjet. Sovjet har et stort underskudd i handelen med de vestlige landa. Vi kan med en viss rett si at u-landa er med på å gjøre det mulig for Sovjet å kjøpe så meget høyt utviklet maskinell utstyr i vest.

Mange eksempler viser at Sovjet-lederne lar økonomiske interesser gå foran de politiske. Trass i kuppet og massakrene av 1/2 million progressive, har Sovjet opprettholdt kontakten med Indonesia.

Det er særlig i de siste 10 åra at Sovjet-lederne har tatt i bruk u-hjelp som økonomisk virkemiddel. U-hjelpe består hovedsakelig av langsiktige kreditter som skal brukes til innkjøp av sovjetiske varer og tjenester. Tilbakebetalingen skal skje på 12 år med 2,5% rente. Den kan skje med landets egne varer, ofte med de varer som de sovjetiske kredittene har vært med på å finansiere. Iran f.eks. fikk et meget stort lån for å bygge et stålverk, en verktøyfabrikk og en gassledning fram til den sovjetiske grensa. Lånet ble tilbakebetalt i form av gass. En lignende avtale ble sluttet med Afghanistan i 1963. I 1969 ble det inn-

gått en avtale med Irak om utvinning og levering av olje. Oljen ble for- edlet i Sovjet og solgt videre til Vest-Europa. Ved å skaffe seg olje og naturgass på denne måten frigjør de sin egen produksjon til eksport. Tillegget offisielt har russerne sagt at de legger vekt på at u-hjelpen skal fordeles slik at den sikrer Sovjetunionen leveringer av viktige råvarer som olje, gummi, osv.

Det er også tilfeller av at Sovjet tar ytet lån til private selskaper i den tredje verden, som f.eks. 250 mill. dollar til et brasiliansk selskap. De kan da lett komme opp i den situasjonen atpolitiske forandringer, folkersisninger og frigjøring ikke er ønskelig fordi det vil skape lite stabile forhold for de selskapene. Sovjet har interesser i.

SOVJETS "SIKKERHETSSYSTEM".

Det som preget Krutsjovs utenrikspolitikk var frykten for at folkelige frigjøringskamper kunne være gnisten som tente en stor verdensbrann og kastet verden ut i en ny storkrig.

De sovjetiske protestene i forbindelse med den amerikanske provokasjonen i Tonkinbukta i aug. 64 var svært spede. Krutsjov trodde på den amerikanske versjonen og mente det var en kinesisk provokasjon. Og Johnson kunne sende tropper til Vietnam og begynne intensiv bombing av DRV.

I 1969 kom Sovjet-lederne med en plan om løsning av konflikten. Aftenposten skrev 23/6-69:

"Lederne i Kroml har foreslått opprettelsen av en asiatisk sikkerhetspakt som i form og innhold knapt skiller seg fra den John Foster Dulles i sin tid hadde". I denne forbindelse skrev Aftenbladet 19/7-69 følgende: "-det mest bemerkelsesverdige er at USA og Sovjetunionen har samme interesser av at ingen politisk forandring skjer i Asia etter Vietnamkrigens eventuelle slutt".

Planen kom Sovjet-lederne ingen vei med. DRV avviste den sammen med Kambodsja, Pakistan og Nord-Korea, men de sa selvsagt ikke nei til den materielle støtten som kom fra Sovjet.

- nå avdøde Nikita Krutsjov

SOVJET OG FRIGJØRINGSBEVEGELSER.

19. mars 1970 ble prins Sihanouk styrtet ved et proamerikansk kupp. Dette skjedde mens han var i Moskva. Kosygin uttrykte sympati overfor Sihanouk. Ved aktivt diplomati søkte han å vinne innpass hos maktovertagerne i Phom Phen, Lon Nol-klikken.

24. april var en begivenhet i frigjøringskampen. Da ble den indo-kinesiske toppkonferansen avholdt mellom lederne for frigjøringa i de 4 land. Denne konferansen betydde en ny og større enhet i kampen mot USA-imperialismen.

Sovjetlederne fortsatte derimot sine forbindelser med Lon Nol-klikken og nektet og anerkjenne Sihanouks regjering.

I et intervju i Newsweek 20/12-71 sa Sihanouk sin mening om Sovjetunionens politikk overfor Indo-Kina: "Sovjet er ikke lenger på vår side. De anerkjenner ikke engang min regjering. Sovjet hjelper Nord-Vietnam, men ikke nok til å vinne krigen, men bare nok til ikke å tape. Se hva russerne sender av våpen til Egypt. russerne sender av våpen, menn og penger til Egypt. Til Nord-Vietnam sender de bare gammelt materiell. Sovjet ønsker å svekke Kina og holde USA opptatt i Indo-Kina. De er ikke interessert i en tidlig slutt på krigen. De spiller et skittent spill".

Menhva slags hjelp skal Sovjet gi Nord-Vietnam? Ei analyse av den militære situasjonen viser at det er amerikanske baser og bombefly som er ryggraden i imperialistenes fortsatte krigføring. Hva trengs for å nedkjempe disse? Bombefly som kan nedkjempe amerikanerne i luften, bombe fly som overraskende og uten for store tap kan utslutte basene. Sovjet har MIG-jagere som de har levert i store mengder til Egypt, med russiske mannskaper og eksperter. Nord-Vietnam har fått få fly. Vietnamerne vil sjøl ha kontroll over flyvåpenet, de vil vinne krigen. Dermed kommer ikke de nødvendige flyene fra Sovjet.

Russerne frykter et endelig oppgjør i Indo-Kina som kan provosere USA for mye og gi folket for frie hender.

Forholdet Sovjet-USA er flere ganger nevnt. I tidligere studiesirkler har det blitt påvist at forholdet har vært preget av samarbeid og kappestrid. Sovjet ønsker status quo og fortsatt kontroll i Europa, Midt-Østen og Sørøstasia.

Kampen mot imperialismen er derfor ikke en kamphvor vi kan overse Sovjet. Vi må også bekjempe sosialimperialismen.

JAPAN

Japan ble i den 2. verdenskrig slått militært, og økonomien kom under USA's amerikansk kontroll. En omfattende samfunnsforandring ble satt i verk i USA's regi. Som det første land i verden fikk Japan en fullstendig passivistisk grunnlov. De gamle økonomiske monopolene som hadde vært de største krigshisserne, skulle brytes ned. Disse tiltakene kom etter hvert til å stå i motsetning til USAs interesser og ble derfor sterkt modifisert. USA oppdaget fort at det hadde behov for en støtte-spiller til sin imperialistiske politikk i Sørøst-Asia, og det kunne ikke bli andre enn Japan som jo har rike tradisjoner på det området.

USA ville ha Japan utbygd som en antikommunistisk bastion i Asia. Allerede fra 1948 ble det opprettet "selvforsvarestyrker", og en del av de tiltak som skulle holde de japanske stormonopolene nede, ble opphevet. Revolusjonens seir i Kina og utbruddet av Koreakrigen akselererte denne utviklingen. Den japanske inddelingen fikk store bestillinger til krigen. USAs krig i Korea og Vietnam har gitt enorme innsprøytninger til den japanske økonomien. I Vietnamkrigen forsyner Japan USA med alt fra såpe til napalm. 90% av den napalm som har vært brukt i Vietnam, har kommet derfra.

Denne passive forsyningen er ikke den eneste måten de er med i krigen på. Skipstransport av våpen, bensinammunisjon fra havn til havn i Vietnam er en annen måte. Krigen gir Japan en årlig inntekt på mellom 1 og 2 milliarder dollar. Japans eksport til Sør-Vietnam var i 1969 kommet opp i 223 mill. dollar. De tilsvarende tall for deres import fra Sør-Vietnam var 3,3 mill. dollar. Tallene viser klart at det ikke er handel på like vilkår.

Sør-Vietnam er likevel ikke Japans viktigste oppmarsjrområde. I andre sørøstasiatiske land har de trengt enda sterkere fram. Reaksjonen hos det sørøstasiatiske folket kommer

klart fram i denne uttalelsen fra en vietnameser: "I en tid da USA trapper opp sin aggresjon i delen av verden, er alternativet Japan enten å kjempe mot USA-imperialismen for fellesforsvar av den regionen, eller å kjempe hånd i hånd med USA-imperialismen til egen fordel. De japanske monopolene har valgt siste veien".

USA og Japan har felles interesse av å forsvare de imperialistiske bevegelser. Men samtidig har de stått motsetninger mellom dem vilke imperialister som skal beskytte største byrdene, og vilke som den største delen av profitten innrømmer at det hersker motsetning på det økonomiske området mellom Japan. Han klager over at Japan nytter godt av både de markedene USA holder åpne for dem i Sørøst og av det amerikanske markedet Japan selv opprettholder tollmurene mot utenlandske varer.

For å hindre at Japans industri skal bli en ubehagelig konkurranse til de store foretagene i USA dra til å øke nedgangen i USA-alismens andel av verdenshandelen akselerere de kriser som følger satser imperialistene på å bygge Japan som en partner på de asiatiske områdene der USA-imperialister står som garantist for veksten i japansk industri.

VEST-TYSKLAND OG EEC

Som vi vet lå Vest-Tyskland mer eller mindre øde etter 2. verdenskrig. Men med USAs hjelp, bla Marshallhjelpen ble landet bygd opp på nytt. De gamle monopolene som var årsak til verdenskrigen, bl.a. Krupp, ble gjenreist. Landet ble gjenoppustet og på tiårsdagen for kapitulasjonen ble det medlem av NATO. I dag er Vest-Tyskland den ledende europeiske militærmakt innenfor organisasjonen.

det er de store monopolene som råder i landet. I 1970 eide 0,42% av selskapene 58,5% av kapitalen. 12 av de 25 største EEC-konsernene er vest-tyske. Disse dominerer markedene i aller høyeste grad. Samtidig er det oppstått bankmonopoler som er vævet sammen med industrien, de eier den mer eller mindre.

For vest-tyske monopoler er en tilstrekkelig råvaretilførsel et brønnende krav. Hele behovet for f.eks. olje og kopper, 96% av jernmalmen og 88% av blymalmen må importeres. En annen viktig side ved den vest-tyske økonomien er at den er svært avhengig av eksport på verdensmarkedet. Landet har fått en stadig større del av verdenshandelen. For høyt bearbejdede produkter er Vest-Tysklands andel (som i 1970 var 19,6%) større enn USAs.

Vest-Tyskland har ingen kolonier. Landet er avhengig av andres beskyttelse for å ekspandere. Som medlem av EEC er de sikret et stort indre marked. Formålet er å sikre storindustriens (monopolenes) behov for ekspansjonsmuligheter, markeder og råvarer innad i EEC og utad. Men EEC

er ingen sammenslutning av likeverdige partnere. Samarbeidet skjer på bakgrunn av styrke. Vest-Tyskland produserer hovedtyngden av de industrielle nøkkelvarene (f.eks. 42% av jern- og stållegeringene). Landet står for 50% av all vareeksport i EEC og er viktigste handelspartner for praktisk talt hele Vest-Europa.

I den senere tid har en merket en stadig sterkere "drang nach Osten". Øst-Europa byr på nye muligheter. Det finnes store markeder og råvareforekomster. Dessuten er konkurransen liten.

"Ser vi den andre veien", finner vi at Vest-Tyskland, og for den saks skyld, de fleste EEC-land, for en stor del er avhengige av USA's militære og politiske beskyttelse for å kunne ekspandere utad. Derfor er de enige om å opprettholde det imperialistiske systemet. På den andre siden er det sterke motsigelser disse landene imellom jmf. USA's importavgift som rammet Vest-Tyskland og andre EEC-land så sterkt.

Som vi har sett er Vest-Tysklands ferd med å utvikle seg til en imperialistisk stormakt. Men det synes at den rollen de tyske monopoler ønsker å innta, er rollen som stormakt. Skal de kunne nå den må de militære og økonomiske forskjeller mellom USA og Vest-Tyskland vises. Men denne forskjellen kan bare neskes gjennom EEC. Derfor ønske Tyskland en styrking av EEC.

Den grunnleggende svakheten i ferd til USA er på det militære område. Å ta igjen USA på dette området de bare ved å danne en Europahæ. Hva er det Brandt har sagt om det? Hva betyr dette for kampen mot imperialismen?

Vi kan bidra til å stanse denne utviklingen ved å si nei til norsk EEC-medlemskap. Dette er et medlemskap som vil gi imperialistene nye ekspansjonsmuligheter.

KAMPEN MOT IMPERIALISMEN I VIETNAM

1859 Franskmenne gjør de første militære framstøt mot Vietnamsisk territorium.

1886 Fransk kontroll over landet. Franskmenne gjennomførte monopol på salt, alkohol og opium. Før siste verdenskrig invisterte franskmenne 5 ganger mer i oppkjøp av opium for det vietnamsiske marked som det tilsammen ble invistert i sykehus, skoler og biblioteker. Det fantes 3 videregående skoler i landet, men 81 fengsler. 2% av ungdommen lærte å lese og skrive. 90% av befolkningen var bønder og de ble tvunget til å betale enorme skatter både til franskmenne og til de lokale feudallerne. Ris ble en viktig eksportvare uten at produksjonen økte særlig. Fra 1900 til 1939 ble det innenlandske forbruk minsket med 30%. Dette betydde mindre å spise for befolkningen.

Franskmenne investerte hovedsakelig i gruvedrift (kull, tinn og wolfram) og i gummiplantasjer. Intet ble for-edlet i landet.

I 1929 var det 220 000 arbeidere i Vietnam og lønnen deres var under en åttendedel av det en fransk arbeider hadde.

Den franske Indo-Kina banken kontrollerte nesten all økonomisk virksomhet i landet og var den virkelige herre.

I 1924-25 kom store streikekamper.

I 1930 blir det Indo-Kinesiske kommunistparti grunnlagt av Ho Chi Minh. 1930-31 var det landsomfattende streikekamper og bonde demonstrasjoner. En hovedparole var: Jorda til de som dyrker den. Det utviklet seg til regulært opprør, men dette ble brutalt slått ned. Mange ble drept og i 1932 var det over 10 000 politiske fanger.

Det ble etterhvert enorm motstand mot kolonivaldet. Noen reformer ble kjøpet igjennom, f. eks. maksimum 10 timers arbeidsdag, men resultatene var beskjedne.

I 1940 okkuperte tyskerne Frankrike og opprettet Vichy-administrasjonen. Denne slapp japanerne til i Vietnam. Under krigen ble det eksportert store kvanta ris til Japan og det ble alvorlig hungersnød i Vietnam. Under krigen var det enorm inflasjon, prisene steg med 400% mens lønningene steg med bare 20%.

Dette avlet enorm motstand i det vietnamsiske folket. I 1941 ble Vietminh dannet. Dette var en koalisjon mellom forskjellige organisasjoner som gikk sammen om å bekjempe fascistene. Den hadde en enorm framgang og når krigen var over hadde den militær kontroll og støtte i hele befolkningen untatt noen få quislinger.

Vietminh dannet 29. august 1945 en provisorisk regjering under ledelse av Ho Chi Minh.

Den 2. september 1945 ble den selvstendige Demokratiske Republikken Vietnam (DRV) utropt under ledelse av Ho Chi Minh.

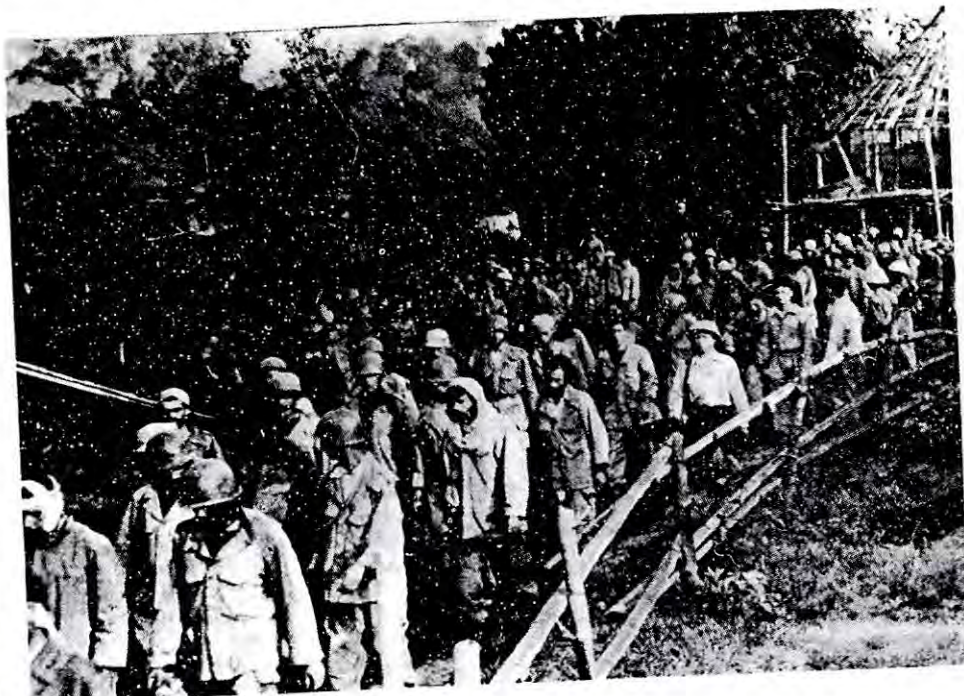
I 1946 ble det holdt valg i hele Vietnam til en lovgivende forsamling. Vietminhs kandidater fikk over 90% av stemmene.

Men franskmenne var ikke fornøyd med det som hadde skjedd. Ved hjelp av de engelske soldatene som hadde kommet

til Vietnam for å avvæpne japanerne, prøvde de å ta tilbake makten i Vietnam. Dessuten fikk de hjelp av Chiang Kai Sjek helt nord i Vietnam. Et stadig større antall franske soldater ble fraktet til Vietnam og krigen fortsetter for fullt.

Franskmenne oppretter i 1948 et nytt

marionetteregime med Bao Dai som leder. At Ho Chi Minh var valgt av det vietnamsiske folket betydde ingenting. Det går dårlig for franskmenne i kampen mot et enhetlig folk, men de får støtte. I 1950 blir det inngått en militær alliansepakke mellom USA, Frankrike og Bao Dai-regimet, og USA oppretter en militærmisjon i Saigon.

De beseirede franske tropper etter Dien Bien Phu.

I årene 1950-53 finansierer USA ca 80% av franskmennens krigføring, men franskmenne taper stadig og i 1954 kommer det avgjørende nederlaget ved Dien Bien Phu. Vi skal merke oss at allerede her hadde USA planene klare for en storstilt flyinvasjon i Vietnam for å redde franskmenne. (Nixon støttet helhjertet denne planen.)

20. juli 1954 blir Geneve-avtalen undertegnet og Vietnams folks rett til selv å bestemme over sitt land blir slått fast. Amerikanerne nekter å undertegne og president Eisenhower uttaler: "De Forente Stater har ikke vært delaktig i eller bundet seg til avgjørelsen som ble fattet på Geneve-konferansen".

på en tid da USA finansierte 80 prosent av den franske kolonikrigen i Indo-Kina, ga president Eisenhower tydelig uttrykk for den amerikanske motiveringen:

«Sett at vi tapte Indo-Kina. Faller Indo-Kina, ville halvøya, den siste landstripen der, neppe la seg forsvare. Det ville bli slutt på de leveranser av tinn og tungsten som vi setter så stor pris på fra dette området. På den billigste måten forsøker vi å hindre noe som ville få de alvorligste konsekvenser for USA's sikkerhet, for vår makt og vår evne til å få visse ting vi ønsker fra rikdommene i det indo-kinesiske området og Sørøst-Asia.» Til disse rikdommene hører 90 prosent av verdens rågummi, 60 prosent av alt tinn og 80 prosent av kokoskjerner og kokosnøtt-olje. Dertil kommer betydelige kvanta sukker, te, kaffe, tobakk, sisal, frukt, krydderier, olje, jernmalm og bauxitt.

Framover Vietnams soldater
 I fellesskap forsvaret vi vårt land
 La oss følge revolusjonens lange og vanskelige vei
 Bak vårt flagg, symbol for våre seire og nasjonalånd
 Kanonene tordner og vi synger
 Gjennom den ærerike vei, fiendenes grav
 La oss overvinne alle vanskeligheter og anstrengelser
 og bygge opp våre baser.
 For folket beslutsomme kjemper vi
 Fort, fram til fronten
 Framover for et evig og sterkt Vietnam.

Dette er første verset av Nord-Vietnams nasjonalsang. Det forteller oss at vietnameserne ser på krigen mot de utenlandske inntrengerne som langvarig. De har i flere århundrede heltmodig sloss mot fremmede makter, i dag kjemper de mot verdens største krigsmakt, USA. De kjemper en nasjonal kamp for å vinne frihet, uavhengighet, de forsvaret landet sitt. Derfor møter fienden overalt hvor han

angriper motstand som hindrer og øv-
 kker ham. Motstandskrigen mot USA-
 imperialismen er en folkekrig, det er
 en rettferdig krig. Hele landet
 reiser seg mot fienden.

Mange tror at motstand bare består
 i å sende tropper til fronten for å
 bekjempe angriperne. I virkeligheten
 er det å gripe til våpen bare en side
 av folkekrigen. Det er den militære
 siden. Vietnamesernes motstandskrig
 blir også ført på andre områder som

det økonomiske, politiske og kultu-
 relle.

En frigjøringskamp på det militære
 området betyr at de bruker væpnede
 styrker til å drive inntrengerne ut
 av landet. Men Vietnam er en liten
 nasjon, og forskjellen i militær
 styrke mellom Vietnam og USA er uhyg-
 gelig stor. Så årsaken til at USA-
 imperialistene er på defensiven i
 Indo-Kina i dag kan ikke være ute-
 lukkende p.g.a. militære seire.

Dette bilde viser et vietnamesisk
 folk som prøver å bygge opp det som
 amerikanerne river ned. Noe av hemme-
 ligheten bak folkekrigen ligger i
 at vietnameserne trosser angriperne,
 trosser de vanskelige forhold som
 skyldes amerikanerne og deres medløp-
 ere, og utvikler sine egne samfunn.

krefter. De bygger ut helsevesenet,
 skoler, matproduksjon og småindustri.
 Ofte foregår undervisningen i huler
 under jorda. Bøndene må ut på markene
 om natta for å arbeide på jorda der
 det fremdeles er mulig å dyrke den.
 Alltid må de arbeide med gevær på
 ryggen, eller med andre våpen innen
 rekkevidde. De må alltid være for-
 beredt. Likevel

deltar hele det vietnamesiske folk
 i kampen, og troen på at de skal
 vinne en endelig seir blir sterke
 for hver gang rishøsten slår nye
 rekorder.

Men vietnameserne har enda et våpen: KULTUREN!
 "Vi er stolte over våre sanger fordi de er sprunget ut av den harde kampen og gjenspeiler glæden og sorgen hos det revolusjonære folket".

Slik skriver Thanh Hung, et medlem av "Det Sørvietnamesiske folkets frie sang og dansetrupp" i billedbladet "Vietnam". Han fortsetter: "Sangene skildrer vårt storslagende land og folk som nå kjemper og seirer mot fienden. De kan handle om en mor som en natt følger sine sønner og døtre til steder hvor veiene skal blokkeres for at fiendens panservogner ikke skal komme fram, eller om en ung kvinne som sitter med barnet sitt ved brystet og speider etter fienden, slik at folket kan arbeide i fred og ro. Eller om en ung budbærer som år ut og år inn vandrer over Truong Son- fjellene for å opprettholde kontakten mellom to motstandsbaseer.

Den langvarige krigen mot USA-imperialismen har skapt mange nye sanger, danser og dikt. Den har inspirert forfattere til å skrive noveller og romaner. Frigjøringskampen har fått kulturen til å blomstre.

Denne kulturen er folkets egen kultur. Den handler om folket og deres kamp. Den bygger på urgamle kulturelle tradisjoner. Slike tradisjoner som angriperne fra USA forsøker å viske ut med sin egen Coca-cola-kultur. Hvert eneste TV-program i Vietnam er eid av USA og viser hovedsakelig western, gangsterfilmer og sexdrama. Men som en vietnamesisk student sa: "Vi husker fremdeles at vi er vietnamesere fødd opp på veluktende vietnamesisk ris, oppvokst med vietnamesiske følelser og vi hører vietnamesiske toner. Vietnams nasjonale kultur skal bli gjenopprettet".

Dette bilde er hentet fra billedbladet "Vietnam" og heter "Avskjed". En kamerat reiser for å tjenestegjøre i Folkearméen i Nord-Vietnam. Tre venner tar forvel. Men avskjeden er ikke tung. De ønsker henne lykke på reisen. I Nord-Vietnam er det en stor ære å få kjempe i folkearméen for å forsvare landet sitt.

Fra Ecuador til Korea
 Fra Mosambique til Peru
 Stampes en hær opp av vår jord
 til krig-til krig
 Mot terror og utsugeri
 Bonde i jungelen ved Saigon
 Kjenner du støtten du får?
 Bakom deg står, folket som går
 i kamp-i kamp
 Til seier mot alt tyranni.
 Vietnam, Vietnam
 Ditt folk viser vegen fram
 Til imperialismen
 Styrtet i død og i brann

DET KJEMPES OGSÅ I USA...

..... mot bajonetter.

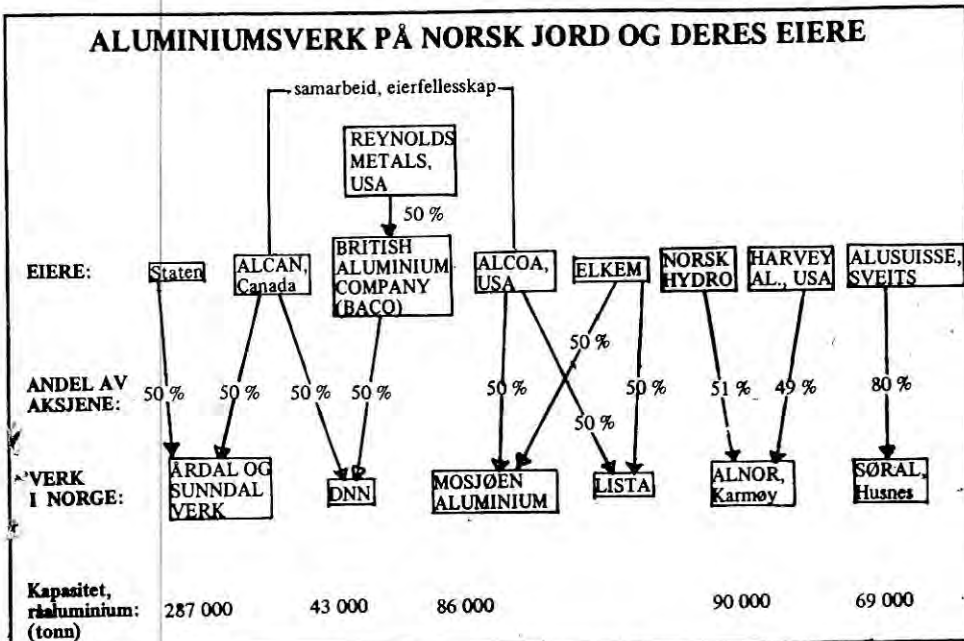
..... mot kuler (skuddene i Kent)

Fra den svenske PRR-byråets bulletin.

Det är dessutom känt att alltför nitiska officerare och underofficerare riskerar att bestraffas av sina egna soldater. Enligt Pentagon förekom det under 1970 209 sådana likvideringar, och under 1971 räknar man med en likvidering i veckan inom Americal divisionen. Det sätts ofta ett pris på dessa officerares huvud: den underjordiska tidningen "GI:s speak" erbjöd 10 000 dollar till den som gjorde slut på överstelöjtnant Honeycutt som ledde massakern på Hamburgerhöjden i mitten av 1969. Officerarna vet också att inte en enda soldat ställer upp på en till sådan självmordsattack.

USA-IMPERIALISMEN I NORGE

ALUMINIUMSVERK PÅ NORSK JORD OG DERES EIERE

De to amerikanske aluminiums-gigantene Alcoa og Alcan kontrollerer 70% av aluminiumsproduksjonen i landet. I over 20 år kjempet Alcan for å få kontrollen over Årdal og Sundal verk (ÅSV), den største aluminiumsprodusenten i Norge. Først ved å gi ÅSV et

lån med de vilkår at visse deler av produksjonen skulle gå til Alcan samt at ÅSV skulle kjøpe råstoffet oksyd fra sforkonsernet. Deretter ved at den Marshall-hjelp ble gitt ÅSV på betingelse at verket skulle fortsette å importere oksyd og ikke bygge sin egen

oksydfabrikk. Åsv ble da bundet i to ender. De var avhengige av de utenlandske storkonserna for å få importere oksyden, og de var avhengige av å få solgt aluminiumen til dem for videreforedling. I 1957-58 begynte det å bli vanskelig for ÅSV å få avsatt sin aluminiumsproduksjon for ÅSV å få avsatt de deler av sin produksjon som ikke inngikk i bytteavtalen med de nord-amerikanske aluminiumsinteresserne. ÅSV måtte gå stadig lavere ned i pris for å få solgt denne produksjonen. Sluttresultatet ble at Alcan overtok halvparten av aksjene i ÅSV i 1967 og brakte selskapet under direkte kontroll.

Av de som har jobb må mange syk-melde seg pga kronisk halskatarr, bronkitt og allergier - alt forårsaket av den forurensede lufta i arbeidslokalene. De slipper ikke i arbeidslokalene. De slipper ikke unna i fritida heller. Fluor-røyken ligger som et teppe over Årdal det meste av tida. Bøndene i Sunndal måtte stoppe med melkeproduksjonen - det tradisjonelle næringsgrunnlaget - fordi gresset ble skadet. Og i hele Årdal finns ikke et eneste nåltre, de trives ikke i den forgifta lufta. I tillegg kommer at deler av arbeidsstokken bor i brakkeslum og at tilbudet av sosiale goder er temmelig nær null. Slike lån er det de styrtrike monopolkonserner gir folk i Norge

Dette er en liste over de norske filialene til amerikanske firmaer som i 1970 var de største leverandørene til krigen i Indo-Kina. Disse multinasjonale firmaene er med og utgjør grunnstammen i det militær-industrielle komplekset, av topp-politikere, militærpersoner og industrifyrster

FIRMA:	Kontrakt med Pentagon:	% av firmaets omsetning:	Kontraktens art:
General Electric, Tollbugt.27, Oslo 1. tlf.110663	1000 mill.\$	12 %	flymotorer, elektronisk utstyr til bomber.
Sperry Rand Corp, Fr.Nansens pl.7, Oslo 1. tlf.421931	399 mill.\$	23 %	Styringsmekanismer til alle bomber fra A-våpen og nedover.
Honeywell Inc. Ringerikesvei.38, 1300 Sandvika. tlf.540960	398 mill.\$	21 %	Anti-personell bomber og elektronisk peileutstyr.
General Motors, Lillestrøm, tlf.715868.	386 mill.\$	3%	Militære kjøretøyer av enhver art.
Esso Chemical A/S, Ruseløkkvn.26, Oslo 2. tlf.417620.	253 mill.\$	2%	Kjemisk biologiske våpen (CBW)) av enhver art. Napalm-bestandeler, kanoner, kjøretøyer.
Ford Motor, Kolbotn, tlf.802560	346 mill.\$	2%	
Dow Chemical A/S, Fr.Nansensv.2, Oslo 3, tlf. 693495			Napalm B for BLU-32/B.
IBM, Dr. Maudsgt. 10, Oslo 2. tlf.205460.	256 mill.\$	4%	Datamaskiner, styringsmekanismer.

Prometheus-plan i Norge

Fastholder

Jens Haugland

Det eksisterer beredskapsplaner i Norge for det tilfellet at landet trues av fiender, fastholder stortingsmann Jens Haugland overfor Dagbladet som en kommentar til opplysningene han har lagt fram i boka «Juntaen ut av NATO». Den tidligere justisminister opply-

ser at det er disse planene han sikter til når han i boka hevder at det i alle vestlige land eksisterer liknende kuppplaner som «Prometheus-planen» i Hellas. Han innrømmer også at han kjente til at slike planer eksisterte i den tid han var justisminister.

Professor Torstein Eckhoff opplyser at de beredskapslovene vi har, gir meget vidtgående fullmakter når man mener krig truer eller rikets sikkerhet er i fare. Lovene kan slik de er formulert, misbrukes, hevder han bl.a.

Klipp fra Dagbladet 1970 som viser at USA og NATO nok ikke vil gi slipp på Norge uten videre

Klippet under sto i Klassekampen nr.5-71 og trenger vel ingen kommentar.

1945

2. verdenskrig slutt. Europa i ruiner. 3 gamle imperialistmakter var bare skyggen av sitt gamle jeg. Tyskland - sønderbombet og beseiret.

USA derimot sto fram som 2.verdenskrigs virkelige seierherre med en sterk økonomi, produksjonsapparatet intakt og en overlegen krigsmakt.

Under foregivende av å ville hjelpe Europa opp av ruinene ble Marshallhjelpen lansert. Men det var "hjelp" på USAs premisser. Grunnen var at dollaren trengte alburom. Vise-president under Roosevelt, Henry Wallace, sa det like ut: "...den såkalte ERP (Marshallplanen) (er) en plan om innblanding i de sosiale, økonomiske og politiske anliggender i de land som mottar hjelp. Det vi sier er: Vi skal hjelpe dere hvis dere har vår type regjering og underordner deres økonomi vår økonomi."

1950

Økonomisk kontroll følges som regel av militær kontroll. USA-imperialistene trengte et NATO. Derfor kom NATO, men mot folkets vilje. Meningsmålinger viste at 60% var mot norsk medlemskap i NATO.

Veien var nå klar til å sikre den politiske kontrollen. Høsten samme år melder pressebyrået UNITED PRESS: "Under forhandlinger om det vest-europeiske forsvaret og på Atlanterhavspaktens siste møter har en...drøftet spørsmålet om å registrere alle kommunister og eventuelle femtekolonnister i de vest-europeiske demokratier. Lovgivningen kommer stort sett til å følge de samme retningslinjene som de amerikanske anti-kommunistlovene." Unntakslovene som ble presset gjennom i den følgende tiden gav NATO rett til å definere når et av medlemslandenes "sikkerhet" er truet, hvem som truer den til enhver tid og hva som skal gjøres med eventuelle femtekolonnister (=politisk opposisjon).

bt
nato confidential e-150 exercise
good heart

1 intet aa melde

2 int (c1). su f og f n i grupper agiterte for streik flere steder særlig i trondhjem og namsos for øyeblikket uro i havneomr og sit-downstreiker ved bedrifter i trondhjem særlig utsatt er trondheim mek verksted, marienborg jv-verksted marienborg, nth niht. agitasjon muligens årsak til svakt oppmøte ved hngr i/r 12. hvavn 124 melder sjikane, ukvemsord, sneballkastning mot hv-posten. n s b melder svikt i oppmøte blant tog-personalet.

3 politiet i aalesund har arrestert en del personer mistenkt for sabotasje. uvanlig interesse for depoter i aalesund. i molde mislykket forsøk paa sprengning av ferjeleie. mange arrestasjoner

exercise exercise exercise

noa

bt

NYTT

Onsdag 1. mars 1971

VE

Politi-ransakning i „Duplotrykk”

Men SUF ble advart

I de siste åra har vi sett en tydelig tendens til skjerpet overvåking av progressive. Fredelige demonstrasjoner som den på Bygdøy i februar i år blir møtt med politiskøler og hester. Arrestasjonen av Klassekampens redaktør Sigurd Allern og forsøket på å arrestere formannen i Solkom er hittil høydepunktet av politiske provokasjoner mot venstreorienterte. Det ble en fiasko, men alvorret understeres ved at saken var godkjent av regjeringa.

Bratteli: si Vietnam-po

den Klassekampen på i trykkes, i tillegg til en Vietnam-po. Dette forholder med oppringing av Saigon-lagene i Bratteli i sin avvisning av Vietnam-po. Den (den) i republikken Nord-Vietnam (N) aktivt undertrykket som har vært drept i Norge på et punkt så gjenå i forbindelse med store fagoppgangene. For det første NATO-landene. Nord-Vietnam, prøver ikke å skjule for at USA-ambassaden hadde tilkalt Bratteli til et møte med en gruppe. Senere fikk de politiet (UD) å se at de ikke hadde drept.

De av siden i Klassekampen UD er inn

Klassekampens" redaktør arrestert:

Mistenkt for tyveri av et brev fra UD

Norges sikkerhet truet av en høflighetsfrase
Paragrafforvirring preger pågripelsene og ransakingene

DE NORSKE PROSJEKTENE

Den følgende listen omfatter all forskning i Norge støttet av det amerikanske forsvarsdepartementet, som var i gang i begynnelsen av 1970. Del I omfatter prosjekter som fremdeles var under arbeid, men hvor tilskuddene var gitt tidligere.

Del II består av de prosjekter som helt eller delvis er finansiert innenfor det amerikanske budsjettåret 1970. For å unngå misforståelser er den engelske prosjektittelen ikke oversatt.

Nr.	Kilde i USA	Mottaker i Norge	Tittel	Samlet tilskudd (i kr.)
1)	Hæren	Institutt for Geofysikk, Universitetet i Oslo	Photochemical Model Containing Oxygen & Hydrogen	73 500
2)	"	Elektroensefalografisk laboratorium, Gaustad sykehus	Brain Behavior and Intra Cerebral Blood Flow	186 000
3)	"	Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo	Neuropsychological Studies of Mechanisms of Visual Discrimination	92 000
4)	Marinen	Biokjemisk Institutt, Universitetet i Bergen	Degradation of Marine Surfaces by Salt Requiring Bacteria	150 000
5)	Flyvåpnet	Universitetet i Bergen	X-Ray and Particle Radiations at High Altitudes in the Auroral Zone	378 500
6)	"	Norges Tekniske Høgskole	Theoretical Investigation of Bulk Semiconductor Techniques for Application to Phased Array Microwave Devices (Electronics)	71 500
7)	"	Astrofysisk Institutt, Universitetet i Oslo	Theoretical and Experimental Studies of Upper Atmosphere Measurements by Chemical Seeding	321 500

Nr.	Kilde i USA	Mottaker i Norge	Tittel	Samlet tilskudd (i kr.)
8)	"	Forsvarets Forskningsinstitutt	Experimental Investigation of Bulk Semiconductor Instabilities for Microwave Applications	142 500
9)	"	Norges Tekniske Høgskole	Investigation of Stream-Wise Vortex systems in Curved Flows	35 500
10)	"	Sentrallinstitutt for Industriell Forskning	An Investigation into Oxidation Behavior of Superalloys at High Temperature	564 000
11)	DASA	Forsvarets Forskningsinstitutt	Observations and Studies of Auroral Ionization	71 500
12)	Hæren	Norges Tekniske Høgskole	Optimization of Aircraft Structure Panels	18 000
13)	Flyvåpnet	Nordlysobservatoriet	Satellite Radiowave Propagation Characteristics	276 000
14)	"	Universitetet i Oslo	The Investigation of Variable Radio and Optical Solar Phenomena	371 500
15)	ARPA	Universitetet i Bergen	Detection Seismology	831 000
16)	"	Forsvarets Forskningsinstitutt	NORSAR	36 315 000
17)	"	Forsvarets Forskningsinstitutt	NORSAR	2 150 000
18)	"	Norges Tekniske Høgskole	NORSAR	5 000 000

Dagbladet 18/5-71

VÅRE "EGNE" IMPERIALISTER

Representasjoner. Representasjonskontoret i Singapore, som er besatt med to DnC-funksjonærer, nemlig herrene Ole H. Aamodt og Derek Howard, har nu vært i virksomhet i et års tid. Foruten Singapore dekker kontoret Malaysia, Thailand, Hong Kong, Filippinene og Indonesia.

Det kan være noe tidlig å uttale seg om den praktiske nytte av kontoret. Det foreløbige inntrykk er imidlertid positivt. En rekke av våre forbindelser

i inn- og utland har benyttet seg av kontorets tjenester, og DnC er blitt tilført interessante opplysninger og forretningsopplegg. Kontoret har etterhvert opparbeidet en bred kontaktflate til bankvesen, myndigheter og visse deler av næringslivet i Syd-Øst Asia.

DnC

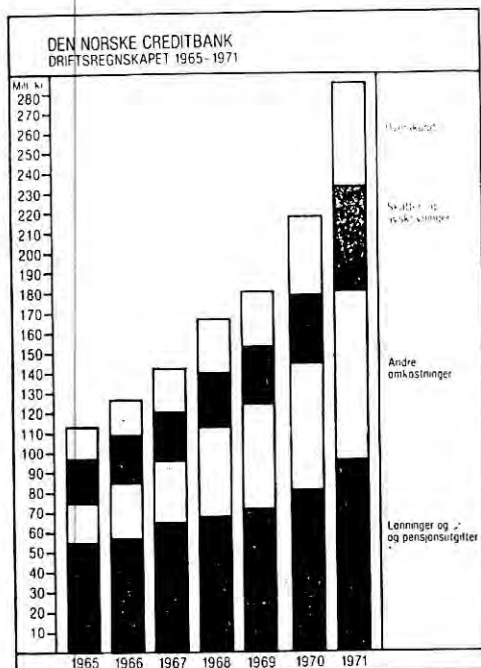
DnC – nå også i Sydøst-Asia

- MONOPOLIST

- IMPERIALIST

DnC har partisipasjoner i flere multinasjonale selskaper hvorav de viktigste er Adela Investment Company S.A. (Latin-Amerika), Private Investment Company for Asia (Syd-Øst Asia) og Société Internationale Financière pour les Investissements et le Développement en Afrique (Afrika). DnC's deltagelse i disse selskaper gir banken et ganske inngående kjennskap til næringsliv og øvrige forhold i de nevnte områder.

På denne siden forteller Creditbanken om seg selv (Fra DnC's Årsberetning 1971)

- PROFITØR...

OG FASCIST

CREDITBANKENS SPIONSENTRAL A/S

DnC har hatt en rekordartet økning av overskuddet de seinere åra. Et eksansivt foretak, heter det visst....

DnC nøyer seg ikke med å ekspandere hjemme og ute - den så det som sin klare rett å holde seg og sine forbindelser informert om "bankfiendtlig virksomhet" i samfunnet. Slik ble Creditbank-notatene til. Blant de bankfiendtlige elementene hørte også anti-imperialistenes solidaritetsarbeid. Vi tar med avsnittet om Solkom.

3. Solidaritetskomiteen for Vietnam.

Komiteen ble stiftet i forbindelse med den økende offne like kritikk mot det amerikanske engasjement i Vietnam. Siden stiftelsen har det vært flere utskiftninger i komiteen; og det er i dag helt utvilsomt at arbeidet domineres av SUI. Komiteen støttes også økonomisk av Rød Front styret i Den norske Studentersamfund, for 1970 er det gitt ca 29 000 kr. i støtte. Tidligere i høst kom det til et skisma mellom Solidaritetskomiteen og Vietnambevegelsen i Norge. Som kjent har sistnevnte bevegelse sitt utspring for og fremst innen Arbeiderpartiet, LO og deler av Venstre. Forbindelse med en protestdemonstrasjon oppstod da uenighet om bl.a. plakatenes teksting og dette førte til brudd. Senere har Solidaritetskomiteen mer og mer grepet initiativet og står nå i folks bevissthet som den fremste opposent.

MOTSTANDSKAMPEN I NORGE

Vietnams folk har lært mye om kamp mot en fremmed makt. De har lært at hele folket må stå samlet for at de kan beseire en så sterk fiende som USA-imperialismen. Alle lag av folket som har interesse av å bekjempe imperialismen må slutte seg sammen å kjempe som en mann, først da kan de vinne. En slik organisering av folket kaller vi en **enhetsfront**. Innafor den finnes mange forskjellige organisasjoner, men felles for dem alle er at de vil bekjempe imperialismen. (FNL, f.eks. består av en 20-talls organisasjoner).

Vietnams folk har lært at kampen er langvarig - og at en må forberede seg på det. De vet at kampen må føres på mange felter - på det militære, det økonomiske og ikke minst det kulturelle.

Det er ikke bare innafor dets eget land at folket må stå sammen. All verdens folk som kjemper mot imperialismen må stå sammen! Det betyr at vi støtter hverandre, at vi lærer av hverandre for å kunne beseire den felles fiende.

I Norge brukes også av imperialismen. Vi må derfor lære av vietnamesernes kamp - og vi må betingelsesløs støtte dem. Vi må lære at det er nødvendige å bygge en enhetsfront, at kampen er langvarig, og at kampen må føres på mange forskjellige felter.

Vi har enda ikke en enhetsfront i Norge. Men vi har mange organisasjoner som sammen prøver å bygge en enhetsfront. Noen har som hovedoppgave å bekjempe EEC, Solkom har som sin oppgave å støtte Vietnams folk. Enhetsfrontens oppgave må alltid være tosidig - dels å kjempe mot imperialistiske framstøt i dens eget land og dels å støtte andre folks kamp. Støtten til andre land baserer seg på forståelsen av at vi har samme

fiende - i Norge og i Vietnam. Det er en anti-imperialistisk forståelse, og solidaritet betyr nettopp kamp-fellesskap.

Enhetsfronten består av mange klasser og lag. Men arbeiderklassen må nødvendigvis være den viktigste, fordi den er den største. Det er en klasse som ikke i det hele tatt har felles interesser med imperialismen, og som har alt og vinne i kampen mot den. For å bygge enhetsfronten er det derfor nødvendige å få med seg arbeidereklassen. Vi i Solkom må derfor prøve nye metoder for å organisere arbeidsfolk til støtte for Vietnams folk.

De som kaller seg arbeiderklassens ledere - DNA og LO - har for lenge

siden sviktet sin oppgave å bekjempe imperialismen. Deres 1. mai tog bruker parolene: "Samhold og fellesskap". Og hvilket fellesskap? Jo, fellesskapet med monopolene, fellesskap med imperialismen. Deres "fellesskap" fører til krig.

Mens derimot Rød Arbeiderfront 1. mai er det eneste toget som konsekvent bekjemper imperialismen og monopolkapitalen. Det betyr at i det toget finner vi en anti-imperialistisk forståelse - en støtte til kampen mot imperialistiske framstøt i Norge - og betingelsesløs støtte til Vietnams folk.

SOLKOMS HISTORIE

Dannelsen.

Bakgrunnen for dannelsen av Solkom var amerikanernes opptrapning av krigen under president Johnson i 1964-65. Den NATO-tro AP-regjeringa satt med makta i Norge. Utenriksminister Lange og hans menn syntes det bare var riktig at det var helt riktig at USA forsvarte Sør-Vietnam mot "kommunistene". Utenriksminister Lyng under regjeringa Borten hadde samme syn.

9. des. 1965 dannet medlemmer av NKP/KU - SF/SUF og AUF etter initiativ fra den faglige samorganisasjonen i Oslo, Solidaritetskomiteen for Vietnam. Paroler for komiteen var følgende: "De amerikanske bombetoktene i Vietnam må øyeblikkelig stanses", "Forhandlinger om stans i krigshandlingene må innledes", "Alle fremmede tropper må trekkes tilbake", "Fri valg i begge soner". FNL ("Vietcong") var ikke nevnt i parolene. Dette ble kritisert, da det ikke kom fram at det er forskjell på FNL og de amerikanske angriperne.

Håkon Lie og hans like hetsa mot Solkom. Solkoms grunnlag var humanistisk, men samtidig begynte folk å forstå bakgrunnen for Vietnamkrigen og USA's rolle. Studier og undersøkelser førte til en forståelse av at USA førte en imperialistisk politikk i Vietnam, krigen var ikke en enkeltstående, ulykkelig feiltakelse. Denne linja møtte motstand hos mange i ledelsen av Solkom. Ledelsen i AUF, Unge Venstre og enkelte fra NKP trakk seg ut fra Solkom i 1967. På landsmøtet det samme året ble det valgt nye paroler, USA UT AV VIETNAM, STØTT FNL, BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN! NATO UT AV NORGE! Samtidig vedtok landsmøtet at det var FNL-aktivistene som var bestemmende for politikken i fronten.

Oppgjøret med KU om sosialimperialismen.

Solkom stod nå fram som en anti-imperialistisk front-organisasjon. Reidar Larsen i NKP angrep Solkom for å være sektersk og ha en organisasjonsform, som stengte folk ute fra fronten. Da Solkom tok avstand fra Sovjets invasjon i 1968 ble Solkom kritisert for å ta opp ting som ikke angikk Vietnam direkte, NATO-parolen ble kritisert på samme måte. KU-ledelsen saboterte Solkoms arbeid for å spre informasjon om sosialimperialismen, FNL-grupper ble lagt ned bl.a. i Lillehammer. Men dette fikk kortvarig virkning. I 1971 vek ledelsen i KU endelig velk fra ei konsekvent anti-imperialistisk linje for Vietnamarbeidet og meldte KU inn i Vietnambevegelsen (VB):

Den norske solidaritetskomite for Vietnam
Idungst. 5, Oslo 1, Norge.

Republikken Sør-Vietnams spesielle utsending i Nord-Vietnam, Hanoi, er blitt pålagt å sende dette telegram. sitat: Kjære venner, dypt rørt over deres varme lykkenskninger i anledning opprettelsen av Sør-Vietnams provisoriske, revolusjonære regjering. Oppriktig takk for deres helhjertede støtte til Sør-Vietnams folk i deres rettferdige kamp for uavhengighet, demokrati, fred og nøytralitet.

Motta min hjerteligste takk.

Sør-Vietnam, 25. juli 1969
Huynh Tan Phat
President i Republikken Sør-Vietnams
nasjonale, revolusjonære regjering.

Solkom i spissen for solidaritetsarbeidet.

I de siste åra har Solkom gang på gang tatt initiativet til aksjoner og demonstrasjoner til støtte for FNL og mot USA-imperialismens opptrapping av krigen. Det skjedde under USA's bombeoffensiv i 1967-68, under Kambodsja-invasjonen våren 1970, bombingene mot Nord-Vietnam høsten 1970 hvor VB var med, under Laos-invasjonen i 1971 og i forbindelse med filmen Green Berets eller mot Saigon-quislinger i Norge. Vietnamukene som har vært arrangert i flere år har vært utgangspunktet for landsomfattende aksjoner, som har betydd mye for å utvikle og holde vedlike en landsomfattende Vietnamopinion, noe anerkjennelsen av DRV (Nord-Vietnam) har vært et konkret uttrykk for. Begrepet USA-imperialismen er allment anerkjent.

Vietnambevegelsen.

De som ikke støttet opp om at Solkom skulle stå på ei anti-imperialistisk linje, tok initiativet til dannelsen av Vietnambevegelsen. Denne organisasjonen har representert store deler av fagbevegelsen, og i konkrete

saker som arbeidet med Vietnamtribunalet har den gjort bra arbeid. Men i forbindelse med demonstrasjonene mot Kambodsja-invasjonen i 1970 ville ikke VB gå med på å demonstrere mot USA-imperialismens redskap i Norge, NATO. Dette førte til to hoveddemonstrasjoner og VB samlet bare en tredjedel så mange som Solkom. Denne mangelen på masseoppslutning og en uklar politisk analyse, førte til at VB etterpå har spilt en lite aktiv rolle i Vietnamarbeidet.

Oppgjør mot venstre.

Høsten og vinteren 1970 oppsto en splittelse innen Solkoms svenske søsterorganisasjon, DFFG. Utbrytterne dannet en organisasjon for Vietnamarbeidet, som fulgte en "proletariats internasjonalistisk linje", som skulle støtte den vietnamesiske arbeiderklassen. Fronten skulle stilles under ledelse av det kommunistiske partiet, KFML (r) og arbeide for sosialistisk revolusjon i Sverige. En slik linje for frontarbeide må støtte alle som ikke er sosilister fra, fronten, da blir det ingen front igjen, men et slags sosialistisk parti for Vietnam. Denne linja er ikke noe annet enn ei sabotasje av solidaritetsarbeidet, i Kristiansand og Lillestrøm ble disse ideene hevdet av noen medlemmer, men gjennom diskusjoner om frontens grunnlag ble disse isolert.

Solkoms linje skal fortsatt være anti-imperialistisk, og vi skal arbeide for størst mulig støtte til de Indo-Kinesiske folkene. Vi skal fortsatt stå i spissen for å utvikle solidariteten med Indo-Kinas folk og reise kampen mot USA-imperialismen. Fronten må bygges kraftig ut og gjennom den nye kampanjen Solidaritet Norge-Vietnam som Solkom har tatt initiativet til skal alle som kan krype og gå få gi sin støtte til frigjøringskampen.

- Var han bevæpnet?
- Ja, sjef ... med et FNL-merke!

SOLKOM KJEMPER IKKE ALENE

Retningslinjer for all motstand mot EEC

I. FORSVAR NORSK SUVERENITET – NEI TIL SALG AV NORGE!

- Til kamp mot forlovelsespakta og andre politiske EEC-forberedelser!
- La forsvaret av norsk suverenitet mot den imperialistiske blokken EEC gjennomsyre all opplysningsvirksomhet, alle aksjoner og demonstrasjoner!
- Fram til folkeavstemninga og stortingsbehandligna må dette være EEC-kampens *grunnleggende parole!*

II. EEC TRUER ALLE ARBEIDSPLASSE – OGSÅ DIN!

- Avslør EEC-tilhengernes taktiske hovedframstøt om at «bare EEC kan trygge arbeidsplassene».
- Vis at EEC-medlemskap betyr innskrenket råderett over *alle* arbeidsplasser!
- Vis at EECs harde strukturrasjonalisering vil ramme lavtlønnsindustrien, med mange kvinnelige ansatte, spesielt hardt!
- Vis at EECs storkonsern-politikk også rammer funksjonærene, både i form av oppsigelser og hardere arbeidspress!
- Avslør storbankenes gambling med dagens arbeidsplasser!
- Aktiviser EEC-motstanderne til å undersøke hva EEC-medlemskap vil bety for hans og hennes arbeidsplass!
- Akkurat i vår må denne parolen bli motstandsbevegelsens *taktiske hovedparole!*

III. MOBILISER HUNDREDER, TUSENER OG TITUSENER I PRØVEVALG OM EEC!

- Krev uravstemning i din interesseorganisasjon!
- Arranger prøvevalg i bedrifter, boligstrøk, bygder og på skoler!
- La grunnlaget i prøvevalget være *ja eller nei til fullt medlemskap i EEC!*

IV. FORBERED OG GJENNOMFØR POLITISKE STREIKER OG KRAFTIGE AKSJONER MOT EEC!

- Frem forslag om politiske streiker mot monopolkapitalens og regjeringas EEC-politikk i *din fagforening!*
- Ta initiativet til bonde- og fiskeraksjoner!
- By og land, hand i hand: fram for felles distriktsdemonstrasjoner!
- Legg særlig vekt på å markere EEC-motstanden ved følgende anledninger:

STORTINGSBEHANDLINGEN I MARS: La Bratteli få se hva vi mener!

1. MAI: La kampen mot EEC prege arbeiderklassens dag!

17. MAI: Gjenreis nasjonaldagen som en kampdag for norsk uavhengighet og suverenitet mot imperialismen!

7. JUNI: Fram for nye, mektige folketog!

V. ORGANISER ALLE EEC-MOTSTANDERE!

- Bygg ut Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid og Folkebevegelsen!
- Samordne anti-EEC-arbeidet på alle plan, styrk enheten i motstandsbevegelsen!
- Forsvar retten til organisert anti-EEC-arbeid på arbeidsplasser og skoler!

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid kjemper mot imperialismen

Folkebevegelsen mot EEC kjemper mot imperialismen.

Palestinakomiteen kjemper mot USA-imperialismen med utgangspunkt i det palestinske folkets frigjøringskamp.

BYGG ENHETSFRONTEN

MOT IMPERIALISMEN

Imperialismen er internasjonal og den må derfor bekjempes internasjonalt.

De forskjellige folk og nasjoner står i forskjellig stilling til imperialismen, men følgende betingelser kan vi si gjelder:

1. Det er nødvendig for folkene i de undertrykte land (Asia, Afrika og Latin-Amerika) å reise kampen mot den imperialistiske imperialistiske makt som holder landet nede. (Kampen for nasjonal frigjøring i den tredje verden).

2. Det er nødvendig for folkene i de undertrykte land (de imp. land) å kjempe mot sitt eget monopolborger-skaps imperialism og kraftig støtte frigjøringsbevegelser i koloniene.

3. Seier i kampen mot imperialismen er avhengig av at det opprettes en fast enhet mellom kampen i de undertrykte land og kampen i de undertrykte land. En slik internasjonal enhetsfront vil også gjøre denne seieren mulig og uunnngåelig.

4. I ethvert land vil det finnes en fare for nasjonal sjåvinisme, tendens til bare å tenke på sitt eget lands nasjonale selvstendighet.

propaganda, mot Pentagon og Det hvite hus' imperialistiske politikk. For oss betyr det både å kjempe mot norsk monopolkapitals ekspansive framstøt i u-landa, men viktigere, å kjempe mot imperialismens underlegghet av vårt eget land. Det betyr spesielt å kjempe mot NATO og EEC.

Det tredje punktet kan illustreres med en demonstrasjon mot USA's krig i Vietnam. Når vi går slik på gata og aksjonerer, virker det ikke bare på opinionen i Norge, men det forteller også det vietnamesiske folk og folk i andre land som hører om demonstrasjonen, at vi også fører en kamp mot imperialismen. Og det rammer USA-imperialismen. Ikke i et eneste land står ambassadebygningene deres trygge. Ingen skal tro på deres propaganda, og representantene deres blir kjølig mottatt overalt av folket.

Det kan også demonstreres ved en streik på en aluminiumsfabrikk som leverer materiale til den amerikanske krigsmaskinen. Eller som den nord-irske frigjøringsfronten-IRA: Under kullgruvestreiken i England vinteren '72 sendte Polen kull til England. Men de engelske havnearbeiderne nektet å losse dette kullet, det ville være å 'alle deres streikende kamerater i ryggen. Heath sendte kullet til Dublin, hvor det ble losset. Han sendte så kullet med lastebil nordover til Belfast, hvor det igjen skulle skipes til England. Men Heaths plan gikk ikke. IRA tok bilene med kull og brant kullet opp. På den måten viste IRA på en konkret måte sin solidaritet med de streikende kullgruvearbeiderne.

Det fjerde punktet er viktig. Det finnes to typer internasjonalt samarbeid. Den ene typen er samarbeid mellom imperialistene og deres løpegutter. Den andre typen er samarbeid mellom folkene.

Et eksempel: Vi ønsker ikke å samarbeide med Saigon, men vi vil samarbeide med PRR og DRV. Men også Aftenposten kaller sin løfpling med Saigonquislingene internasjonalt samarbeid.

Bratteli bør tenke over dette!

Et annet eksempel: Vi ønsker ikke å samarbeide med imperialistene i EEC, men vi er svært for samarbeid med folkene i EEC, fordi det samarbeidet retter seg mot imperialismen og ikke mot folket.

Internasjonal solidaritet og samarbeid er av disse to grunnleggende former, de retter seg mot hverandre og bør ikke blandes sammen. Derfor må vi også bekjempe de som mener det er nok med vår egen suverenitet, for disse er sneversynte og lukker øynene for at de som truer den nasjonale sjølråderetten sjøl bruker sitt internasjonale samarbeid som viktigste våpen. Å snevert betrakte sitt eget lands sjølråderett som tilstrækkelig, betyr derfor å overlate resten av verdens til oppmarsjområde for imperialismen.

HVA BETYR DISSE PUNKTENE?

Det første punktet er vi alle enige om. Men hva betyr det andre punktet? I USA betyr det bl.a. å kjempe mot utskrivning til militære, kjempe mot krigsbevilgninger, mot imperialistenes

FORSLAG TIL PROGRAM OG PAROLER FOR SOLKOM

Her følger et forslag til program og paroler for Solkom. Dette er helt foreløbige utkast laga av en aktivist som har jobba med disse studiene. Dette er ikke behandla i Arbeidsutvalget. Gruppene bør jobbe med å forbedre dette utkastet.

Ut fra vår politiske forståelse stiller Solkom opp følgende program:

Solkom arbeider for full støtte til Indo-Kinas folk i deres kamp mot USA-imperialismen, både politisk og materiell.

For å oppnå dette vil Solkom stille konkrete kampppgaver: Vi stiller paroler som "Bryt med Saigon-juntaen", og vil intensivt arbeide for at regjeringa vil innta en mer progressiv holdning til krigen i Indo-Kina. Vi vil mobilisere opinionen på konkrete støtteaksjoner som Aksjon Solidaritet Norge-Vietnam. Vi vil mobilisere breiast mulig på disse krav.

Vi vil arbeide for å spre mest mulig anti-imperialistisk propaganda slik

at stadig fler vil skjønne imperialismens sanne karakter. Vi vil alltid innrette vår propaganda etter ei anti-imperialistisk linje.

Solkom vil arbeide for å slå tilbake anti-imperialistiske framstøt mot Norge. Spesielt angrep fra USA-imperialismen. Dette gjelder såvel NATO, som uriktige skolebøker eller imperialistisk propaganda som filmen Geen Berets.

På lang sikt arbeider Solkom for å bygge en sterk anti-imperialistisk frontorganisasjon i Norge. Derfor er alltid bygginga av organisasjonen en del av våre kortsiktige aksjoner og oppgaver.

PAROLER:

USA UT AV INDO-KINA

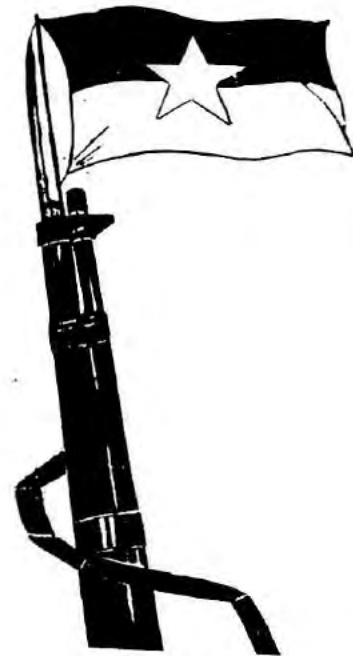
VILKÅRSLØS STØTTE TIL INDO-KINAS FOLK
BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN

FORSVAR NASJONAL SJØLRÅDERETT

NEI TIL EEC, NATO UT AV NORGE

BYGG ENHETSFRONTEN MOT IMPERIALISMEN

**ALLE AKTIVISTER TIL
SOLKOMS LANDSMØTE!**